

Vizovské noviny v letech 2007–2014: analýza média

Jiří Madzia

Bakalářská práce
2015

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ústav marketingových komunikací
akademický rok: 2014/2015

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Jiří Madzia, DiS.**
Osobní číslo: **K12230**
Studijní program: **B7202 Mediální a komunikační studia**
Studijní obor: **Marketingové komunikace**
Forma studia: **kombinovaná**

Téma práce: **Vizovské noviny v letech 2007 – 2014: analýza média**

Zásady pro vypracování:

1. V teoretické části bakalářské práce kriticky shrňte zdroje, které se týkají vydávání periodického tisku se zaměřením na zákony upravující činnost radničních médií a s tím související činnost orgánů státní správy a samosprávy.
2. Na základě závěrů v teoretické části bakalářské práce stanovte cíle práce a metodologii.
3. V praktické části bakalářské práce zpracujte analýzu Vizovských novin v letech 2007-2014. Definujte skladbu média obsahem a rozsahem, konfrontujte jednotlivé roky, popište cílové skupiny a uspokojení jejich potřeb, srovnejte hlediska pravidel žurnalistky a public relations, popište silné a slabé stránky tohoto novinového periodika. Uvedte, jak se na vydávání Vizovských novin jako radničního periodika projevilo vydávání občanského média Vizovská vrba. Také uveďte zásady publikování informací Vizovských novin a Vizovské vrby.
4. Na základě výsledků analýzy představte stručný nástin možností změn v náplni radničního periodika. Naznačte, jaké zásady by měly akcentovat případné změny, případně uveďte, jakým způsobem by bylo možné pokračovat při řešení tohoto tématu.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná**

Seznam odborné literatury:

JAKUBOWICZ, Karol. Nová ekologie médií: konvergence a mediamorfóza. 1. vyd. Zlín: Verbum, 2013, 334 s. ISBN 978-80-87500-38-5.

KOZEL, Roman. Moderní marketingový výzkum: nové trendy, kvantitativní a kvalitativní metody a techniky, průběh a organizace, aplikace v praxi, přínosy a možnosti. 1. vyd. Praha: Grada, 2006, 277 s. ISBN 80-247-0966-X.

KUŽÍLEK, Oldřich. Dalších 106 odpovědí na Vaše dotazy: (s rozsudky) : příručka pro občany o svobodném přístupu k informacím a otevřenosti veřejné správy. 1. vyd. Praha: Otevřená společnost, 2004, 277 s. ISBN 80-903-3311-7.

SVOBODA, Václav. Public relations moderně a účinně: budování důvěry a pozitivních vztahů s veřejností, image, reputace a identita organizace, média a PR, efektivní formy a prostředky PR, úspěšné strategie a taktiky. 1. vyd. Praha: Grada, 2006, 240 s. ISBN 80-247-0564-8.

TRAMPOTA, Tomáš. Zpravodajství. Vyd. 1. Praha: Portál, 2006, 191 s. ISBN 80-736-7096-8.

Vedoucí bakalářské práce:

Mgr. Svatava Navrátilová, Ph.D.

Ústav marketingových komunikací

Datum zadání bakalářské práce:

30. ledna 2015

Termín odevzdání bakalářské práce:

30. dubna 2015

dne

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.

děkanka

Mgr. Ing. Olga Jurášková, Ph.D.

ředitelka ústavu

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně
20.3.2015

.....
Jméno, příjmení, podpis

1) zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoká škola nevydělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlížení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacího zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše; přitom se přihlídnou k větší výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

Předmětem bakalářské práce Vizovské noviny v letech 2007–2014: analýza média je posouzení vývoje konkrétního radničního novinového periodika ve dvou po sobě jdoucích volebních obdobích, sledování jednotlivých změn po stránce obsahové, formální a legislativní.

Práce je rozdělena na dvě části. V první, teoretické části jsou zpracována východiska pro tvorbu radničních periodik. Ve druhé, praktické části jsou charakterizovány Vizovské noviny a analyzován stav periodika z hlediska žurnalistického, public relations a marketingu. Na základě zjištěného stavu a výzkumu vyhodnotím možnosti a navrhnou případné změny.

Klíčová slova: média, radniční periodika, obsah, forma, legislativa, analýza, žurnalistika, public relations, marketing

ABSTRACT

The subject of the bachelor thesis Vizovské noviny in the years 2007–2014: analysis of media is to assess the development of a specific municipal periodicals in two consecutive election periods, monitoring a changes in terms of content, formal and legislative.

The thesis is divided into two parts. The first part is covered theoretical bases for the creation of municipal periodicals. In the second part are characterized by Vizovské noviny and analyzed in terms of the state of journalism, public relations and marketing. On the basis of this evaluation and research I will evaluate options and I suggest possible changes.

Keywords: media, municipal newspapers, content, form, legislation, analysis, journalism, public relations, marketing

Poděkování

Děkuji Mgr. Svatavě Navrátilové, Ph.D. za odborné vedení bakalářské práce i za cenné podněty a poznatky.

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské/diplomové práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	9
I TEORETICKÁ ČÁST	10
1 VÝCHODISKA VYDÁVÁNÍ OBECNÍCH ZPRAVODAJŮ	11
1.1 ÚSTAVA ČESKÉ REPUBLIKY	12
1.2 TISKOVÝ ZÁKON	13
1.3 ZÁKON O SVOBODNÉM PŘÍSTUPU K INFORMACÍM	15
1.4 ZÁKON Č. 128/2000 SB. O OBCÍCH.....	15
1.5 ZÁKON Č. 40/1995 SB. O REGULACI REKLAMY	16
1.6 OSTATNÍ NORMY	16
2 SHRUTÍ, CÍLE A METODIKA PRÁCE	19
II PRAKTICKÁ ČÁST	21
3 MARKETINGOVÁ KOMUNIKACE OBCE	22
4 VIZOVICKÁ VRBA, OBČANSKÉ MÉDIUM	26
4.1 VZNIK A ZÁNİK OPOZIČNÍHO NEPERIODICKÉHO TISKU	26
4.2 REDAKCE A REDAKČNÍ RADA.....	27
4.3 ZÁSADY FUNGOVÁNÍ	27
5 VIZOVSKÉ NOVINY, RADNIČNÍ PERIODIKUM	28
5.1 HISTORIE	28
5.2 ZÁKLADNÍ ÚDAJE	29
5.3 REDAKCE A REDAKČNÍ RADA.....	30
5.4 ZÁSADY PUBLIKOVÁNÍ INFORMACÍ	31
6 OBSAHOVÁ NÁPLŇ VIZOVSKÝCH NOVIN	34
6.1 PRŮZKUM OBSAHOVÉ SKLADBY	34
6.2 HLEDISKO PRAVIDEL ŽURNALISTIKY	37
6.3 HLEDISKO PUBLIC RELATIONS	39
7 VYDÁVÁNÍ RADNIČNÍHO PERIODIKA	41
7.1 DOPORUČENÍ PRO VYDÁVÁNÍ PERIODIK SAMOSPRÁVAMI.....	41
7.2 REDAKČNÍ A RADNIČNÍ KULTURA VE VIZOVICÍCH	42
8 VEŘEJNÁ SLUŽBA A VÝHLED	44
ZÁVĚR	46
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	48
SEZNAM TABULEK	50
SEZNAM PŘÍLOH	51

PŘÍLOHA Č. 1	52
PŘÍLOHA Č. 2	63
PŘÍLOHA Č. 3	68
PŘÍLOHA Č. 4	71
PŘÍLOHA Č. 5	73

ÚVOD

Tato bakalářská práce se zaměřuje na Vizovské noviny, obecní zpravodaj, vydávaný ve dvouměsíční periodě Radou města Vizovice, nejvyšším orgánem místní samosprávy, ve spolupráci s Městským úřadem ve Vizovicích.

Redakční rada, která vykonává praktickou žurnalistiku a vedle toho státní správa a místní samospráva, která prezentuje výsledky své činnosti, to jsou dvě elementární roviny, které se prolínají v možnostech, způsobech a důvodech přípravy a vydávání radničních periodik.

Ve východiscích této práce, které jsou uvedeny v teoretické části, jsou obě roviny zahrnuty v metodách práce redakčních rad obecních zpravodajů.

Praktická část práce reflektuje skutečnost na stranách Vizovských novin, a to konfrontací obsahové skladby v letech 2007–2014 se zákonnými normami, obecnými doporučeními a zvyklostmi pro periodika státní správy a samosprávy.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 VÝCHODISKA VYDÁVÁNÍ OBECNÍCH ZPRAVODAJŮ

Vizovské noviny vychází jako noviny rady města a městského úřadu, tedy jinak označovány jako radniční periodikum. Jsou prostředkem public relations místní samosprávy, přičemž využívají technik a nástrojů pro budování a udržování vztahů se svým okolím, zejména s veřejností, nahlíží do jejich postojů a snaží se je ovlivňovat. Činí tak dlouhodobě, systematicky, cíleně. V řízeném informačním toku poskytuje veřejnosti informace, vytváří pozitivní obraz o činnosti politické reprezentace a životě ve městě a současně získává zpětnou vazbu a další informace. V public relations vedení města sehraávají Vizovské noviny klíčovou roli. Noviny naplňují svou žurnalistickou úlohu a také utvářejí vztah s veřejností, občany města a v neposlední řadě voliči. V obou rovinách této komunikace jsou redakční rada a rada města jakožto vydavatel Vizovských novin povinni řídit se ustanoveními zákonů, které upravují vydávání periodického tisku.

Součástí právního systému České republiky není žádný zákon, který by upravoval výhradně vydávání periodického tisku měst a obcí. Judikatura však prostřednictvím několika zákonných předpisů a jejich částí vydávání obecních zpravodajů postihuje.

„Každý má právo na svobodu přesvědčení a projevu; toto právo nepřipouští, aby někdo trpěl újmu pro své přesvědčení, a zahrnuje právo vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky jakýmkoli prostředky a bez ohledu na hranice.“ (OSN, 2005) Tak praví Článek 19 Všeobecné deklarace lidských práv schválená Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 10. prosince 1948 v New Yorku.

V odstavci 1 Článku 19 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech schváleného Organizací spojených národů dne 19. 12. 1966 v New Yorku stojí: *„Každý má právo zastávat svůj názor bez překážky.“* Odstavec 2 téhož Článku 19 stanoví: *„Každý má právo na svobodu projevu; toto právo zahrnuje svobodu vyhledávat, přijímat a rozšiřovat informace a myšlenky všeho druhu, bez ohledu na hranice, ať ústně, písemně nebo tiskem, prostřednictvím umění nebo jakýmkoli jinými prostředky podle vlastní volby.“* (OSN, 2005)

Mezi další závaznou dokumentací právně upravující lidská práva a svobodu projevu, patří evropská Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, vyhlášená pod č. 209/1992 Sb., Evropská sociální charta, vyhlášená pod č. 14/2000 Sb. m. s. anebo Mezinárodní pakt

o občanských a politických právech a Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech, vyhlášených pod č. 120/1976 Sb.

Tyto legislativní předpisy kodifikují právo na svobodu projevu označovanou též jako svobodu slova, která je chápána coby svoboda vyjadřovat se bez cenzurních a jiných omezení. Právo na svobodu projevu tak je základním lidským právem.

1.1 Ústava České republiky

Ústava České republiky je elementární součástí právního řádu země. Tento základní předpis byl přijat jako ústavní zákon Českou národní radou 16. prosince 1992 a publikován v české sbírce zákon pod č. 1/1993 Sb.

Územní samospráva je upravena hlavou sedmou ústavy, v článcích 99-105. Definuje vnitřní územně samosprávní členění republiky, upravuje správu, činnost a hospodaření územních samosprávních celků, východisko pro volby do zastupitelstev a působnost těchto orgánů. Územní samosprávné celky jsou veřejnoprávními korporacemi, které mohou mít vlastní majetek a hospodaří podle vlastního rozpočtu.

Souvisejícím právním dokumentem je Listina základních práv a svobod, která se stala součástí ústavního pořádku České republiky. Práva a svobody v Listině obsažené vyjadřují vztah mezi státem a občanem. Obsah listiny vychází ze svrchovanosti práva a zásady možnosti zásahů státní moci do svobod jednotlivce jen na základě a v mezích zákona. Pro všechna základní práva a svobody platí, že jsou nezadatelná, nezcizitelná, nepromlčitelná a nezrušitelná, a že jsou pod ochranou soudní moci.

Listina především vychází z Všeobecné deklarace lidských práv z roku 1948, Mezinárodního paktu o občanských a politických právech z roku 1966, Mezinárodního paktu o ekonomických, sociálních a kulturních právech z roku 1966, Evropské konvence o ochraně práv člověka a základních svobodách z roku 1950, Evropské sociální charty z roku 1961 a také z ústavy Československé republiky z roku 1920.

Z pohledu vydávání radničních periodik je v Listině základních lidských práv a svobod nejdůležitější druhý oddíl vymezující politická práva.

Článek 17 odstavce 1 garantuje základní politická práva, svobodu projevu, právo vyjadřovat své názory, jakož i svobodně vyhledávat, přijímat a rozšiřovat ideje a informace. Vybočí-li publikovaný názor z mezí v demokratické společnosti obecně uznávaných pravidel

slušnosti, ocitá se mimo meze ústavní ochrany. Podle odstavce 2 má každý právo vyjadřovat své názory slovem, písmem, tiskem, obrazem nebo jiným způsobem, odstavec 3 uvádí, že cenzura je nepřipustná. Odstavec 5 stanoví, že státní orgány a orgány územní samosprávy jsou povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti.

1.2 Tiskový zákon

Elementárním zákonným nařízením, které upravuje vydávání veškerých zpravodajů místních samospráv, je zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů.

Tiskový zákon definuje odpovědnost za obsah periodického tisku, reklamy a inzerce, stanovuje povinnost oznámení v naléhavém veřejném zájmu, uvádí zásady evidence periodického tisku, deklaruje povinné údaje v každém vydání, povinnost zajistit dodání stanoveného počtu výtisků uvedeným příjemcům, právo na odpověď, dodatečné sdělení, ochranu zdroje a obsahu informací. Tiskový zákon rovněž vymezuje související právní náležitosti. (Česko, 2000)

Z ustanovení zákona vyplývají registrační, evidenční a obsahové povinnosti vydavatele. V minulosti tiskový zákon nestanovil požadavek nestrannosti a vyváženosti obsahu periodického tisku, což však změnila novela tiskového zákona. 1. listopadu 2013 nabyl účinnosti zákon č. 305/2013 Sb., kterým se mění tiskový zákon, a kterým došlo k úpravě povinností při vydávání radničních zpravodajů.

Uvedená novela tiskového zákona byla přijata jako opatření proti možnému zneužívání radničních periodik podle úkolu 1.6, stanoveného ve Strategii vlády v boji proti korupci na období let 2011 a 2012 z 5. ledna 2011. Novela upravuje vydávání periodického tisku orgány územních samosprávních celků ve smyslu poskytování objektivních a vyvážených informací s výslovným zakotvením požadavku objektivity a vyváženosti informací šířených veškerými informačními prostředky.

Cílem této změny zákona je zajištění objektivní informovanosti občanů územních samosprávních celků o činnosti a průběhu jednání volených zástupců. Tak došlo k definici nové kategorie periodik, pro které tímto opatřením vstupuje v platnost povinnost publikace informací ze strany všech politických a názorových skupin zastoupených v orgánech zastupitelstva daného územního samosprávného celku. (Ministerstvo kultury, 2013)

Zákon ve své novelizované podobě nabízí možnost uplatnění požadavku na uveřejnění informací ze strany všech politických a názorových skupin zastoupených v zastupitelstvu daného územního samosprávného celku, což může při praktickém uplatnění práva člena zastupitelstva obce na zveřejnění příspěvku v radničním zpravodaji vypadat kupříkladu tak, že zastupitel by měl dosáhnout zveřejnění svého příspěvku už jen tím, že své sdělení doručí vydavateli. Není-li publikován ve lhůtě tří měsíců nebo v nejbližším vydání periodika obce, vzniká zastupiteli právo domoci se uveřejnění tzv. doplňující informace. Takové právo má zastupitel tři měsíce, po které jej musí písemně uplatnit u vydavatele. Podobným právem zastupitel disponuje také tehdy, jestliže byl příspěvek zveřejněn, ale nepřiměřeně zkrácen. Pokud není příspěvek člena zastupitelstva obce anebo doplňující informace publikována v nejbližším následujícím čísle, může se zastupitel svého práva domáhat u soudu. (Kameník, 2013)

Zákon nově definuje periodický tisk vydávaný územním samosprávným celkem. Vedle toho vydavateli tohoto periodického tisku stanoví mj. povinnost poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku, týkající se tohoto územního samosprávného celku. Výslovně se stanoví, že dotčený člen zastupitelstva územního samosprávného celku může za zákonem stanovených podmínek požadovat na vydavateli uveřejnění doplňující informace a že vydavatel je povinen doplňující informaci uveřejnit.

Tiskový zákon v § 4a definuje sdělení v periodickém tisku územního samosprávného celku takto: „*Vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku je povinen poskytovat objektivní a vyvážené informace o územním samosprávném celku a poskytnout přiměřený prostor pro uveřejnění sdělení, které vyjadřuje názory členů zastupitelstva územního samosprávného celku, týkající se tohoto územního samosprávného celku.*“

Kdy může dotčený člen zastupitelstva územního samosprávného celku požadovat na vydavateli uveřejnění doplňující informace? Podle § 11a zákona tak může učinit, pokud vydavatel periodického tisku územního samosprávného celku „*a) neuveřejní sdělení podle § 4a po dobu 3 měsíců ode dne doručení tohoto sdělení vydavateli, b) neuveřejní sdělení podle § 4a v nejbližším následujícím vydání u periodického tisku územního samosprávného celku, pokud ve lhůtě 3 měsíců ode dne doručení tohoto sdělení vydavateli není vydán, nebo c) uveřejní sdělení podle § 4a, avšak člen zastupitelstva bude mít za to, že vydavatel mu neposkytl přiměřený prostor podle § 4a.*“

Požadovanou doplňující informaci je vydavatel povinen publikovat v periodickém tisku toho územního samosprávného celku, ve kterém neuveřejnil nebo neposkytl přiměřený prostor sdělení podle ustanovení § 4a tiskového zákona. Ve druhém článku § 11a se stanoví, že člen zastupitelstva nemůže požadovat další doplňující informace k již publikované doplňující informaci.

1.3 Zákon o svobodném přístupu k informacím

„Zveřejněnou informací pro účel tohoto zákona je taková informace, která může být vždy znovu vyhledána a získána, zejména vydaná tiskem nebo na jiném nosiči dat umožňujícím zápis a uchování informace, vystavená na úřední desce, s možností dálkového přístupu nebo umístěná v knihovně poskytující veřejné knihovnické a informační služby podle knihovního zákona.“

Tento legislativní předpis zaručuje přístup k informacím držených státem a jeho dílčími organizačními složkami. Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, nabyl účinnosti 1. ledna 2000 a ukládá státním orgánům, orgánům územní samosprávy a veřejným institucím, například státním podnikům nebo akciovým společnostem obcí a krajů, povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Informace úřady poskytují buď aktivně zveřejněním, obvykle na příslušných webových stránkách anebo na žádost. Zákon tím naplňuje právo občanů na přístup k informacím podle článků 17 a 35 Listiny základních lidských práv a svobod a do celé oblasti veřejné správy zavádí princip publicity. Zákon také stanoví podmínky poskytování informací, definuje náležitosti žádosti, žadatele, způsoby poskytování, omezení práva být informován, odvolávání proti rozhodnutí anebo úhradu vzniklých nákladů. Zákon se nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví. Povinnost poskytovat informace se také netýká názorů, budoucích rozhodnutí a vytváření nových informací.

1.4 Zákon č. 128/2000 Sb. o obcích

Hlava II tohoto zákona legislativně ošetřuje samostatnou působnost obce. V odstavci 1 se mimo jiné praví, že do samostatné působnosti obce patří záležitosti, které jsou v zájmu obce a občanů obce. Odstavec 2 uvádí, že obec v samostatné působnosti ve svém územním obvodu dále pečuje v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů. Jde především

o uspokojování potřeby bydlení, ochrany a rozvoje zdraví, dopravy a spojů, potřeby informací, výchovy a vzdělávání, celkového kulturního rozvoje a ochrany veřejného pořádku. S přihlédnutím k tomu, že vydavateli radničních periodik jsou obce, lze tuto aktivitu zařadit do samostatné působnosti obce.

1.5 Zákon č. 40/1995 Sb. o regulaci reklamy

I tato legislativní úprava se vztahuje na vydávání periodického tisku samosprávnými orgány, jehož součástí většinou bývá placená inzerce. Zákon definuje podmínky šíření a zveřejňování reklamy, jakož i pravidla upravující regulaci reklamních sdělení. Zmiňuje rovněž zakázané druhy reklamy, reklamu skrytou, srovnávací a další a vedle toho stanoví postihy a odpovědnost za porušení povinností podle tohoto zákona.

1.6 Ostatní normy

Mezi další nejen právní normy upravující na evropském kontinentu vydávání periodického tisku územních správních celků náleží nepovinně schvalované a aplikované etické kodexy, samoregulační standardy, které sblíží práva a svobody žurnalistů, předcházejí jejich konfliktům a vymezují odpovědnost novinářů při výkonu jejich povolání.

Úprava vydávání periodického tisku územních správních celků v České republice pochází z dílny Syndikátu novinářů, dobrovolného profesního sdružení novinářů, apolitické nezávislé organizace, která se aktivně angažuje v právu svobodně shromažďovat, analyzovat a šířit informace prostřednictvím tištěných a elektronických médií, za právo svobodně vyjadřovat názor včetně svobody kritizovat, oponovat vládám a politickým a ekonomickým strukturám, veřejným nebo soukromým.

Syndikátem novinářů publikovaný etický kodex novináře upravuje výkon povolání novináře a je závazný pro členy syndikátu, přičemž k jeho dobrovolnému dodržování vyzval všechny české novináře bez ohledu na členství v organizaci. Kodex upravuje výkon povolání novinářů ve třech oblastech:

1. právo občanů na včasné, pravdivé a nezkreslené informace
2. požadavky na vysokou profesionalitu v žurnalistice
3. důvěryhodnost, slušnost a serióznost zvyšující autoritu médií

Text kodexu praví, že občan má právo na objektivní obraz skutečnosti, novinář je povinen zveřejňovat informace se známým původem, respektovat pravdu, hájit svobodu tisku, odmítat nátlak, nést osobní odpovědnost, vyloučit všechny činnosti, které by jej mohly kompromitovat nebo vést ke konfliktu zájmů, nepřijímat výhody a nezneužívat povolání novináře. Kodex také stanoví, že novinář musí respektovat soukromí osob, dodržovat přísně zásadu presumpce nevinu pomluvu, neprokázané obvinění, překroucení dokumentů, faktů, lži považuje za nejzávažnější profesionální chyby a plagiát zásadně zakazuje.

Etický kodex byl přijat v podobě otevřeného dokumentu valnou hromadou Syndikátu novinářů ČR dne 18. 6. 1998. Na návrh Komise pro etiku při Syndikátu novinářů byl kodex aktualizován správní radou dne 25. 11. 1999. (Syndikát novinářů, 1999)

Mezi další národní legislativní normy, které významným způsobem upravují vydavatelskou činnost periodického tisku, patří zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů, zkráceně autorský zákon, účinný od 1. prosince 2000. Tato zákonná úprava vykládá texty publikované v periodickém tisku jako uveřejněná autorská díla, kterými se rozumí díla literární, případně fotografická anebo výtvarná. Výjimku z těchto děl tvoří úřední, respektive informační sdělení, a to zápisy z jednání orgánů místní samosprávy a jejich usnesení nevyjímaje. Autorem textu v periodickém tisku vedle jiných, např. příspěvků čtenářů, volně spolupracujících redaktorů, nikoliv však nutně členů redakční rady, případně převzetí zákonem nezakázaných sdělení jiných sdělovacích prostředků, může rovněž být zaměstnanec úřadu jakožto vydavatele periodického tisku místního samosprávního celku. Takový text, patří-li do agendy pracovníka, je potom možno označit za zaměstnanecké dílo, na což autorský zákon taktéž pamatuje.

Zákonem s nezanedbatelným dopadem na vydavatele místního tisku současně je zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů. Výchozím dokumentem pro jeho přípravu byla Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů. Směrnice podle úvodního ustanovení (recital 37) a následného článku (číslo 9) klasifikuje žurnalistiku za specifický obor a ponechává vyvážení práva šíření informací a vedle něj práva na ochranu soukromí na jednotlivých národních legislativách. (Evropská unie, 1995) Ve smyslu této směrnice i podle ustanovení zákona o ochraně osobních údajů a jeho definic jsou bezpochyby jednotlivými periodiky zpracovávány informace, které lze označit za osobní údaje. Vytyčení hranic mezi oběma právy je

v praxi však komplikované. Určující je vždy konkrétní případ, jeho individuální posouzení, případně pak rozhodnutí soudní.

2 SHRNUÍ, CÍLE A METODIKA PRÁCE

Shrnutí teoretické části

Teoretická část popisuje východiska vydávání periodického tisku územně samosprávnými celky, tedy radničních zpravodajů, zvláštního tištěného segmentu mediálního trhu. Z této části práce je zřejmé, že regionální a lokální periodika nemají v rámci právního řádu České republiky svůj vlastní vyhrazený předpis, vymežující zákon či nařízení, ale jejich činnost upravuje rozsáhlejší legislativní úprava, a to od elementárního zákona, ústavy, přes tiskový zákon, zákon o svobodném přístupu k informacím, zákon o obcích, dále pak o regulaci reklamy a ostatní normy, které v souhrnu jasně definují prostor pro jejich existenci. V rámci mediálního trhu není periodický tisk územně samosprávných celků nikterak zanedbatelný segment. Jsou to právě radniční zpravodaje, které jsou své cílové skupině, čtenářům – občanům, nejbližší a naplňují jejich poptávku po informacích z bezprostředního, ale i širšího okolí.

Cíle bakalářské práce

Autor se rozhodl podrobit rozboru radniční zpravodaj Vizovské noviny vydávané Radou města Vizovice a Městským úřadem ve Vizovicích ve dvou po sobě jdoucích volebních obdobích. Vzhledem k tomu, že se v na konci prvního volebního období, v listopadu 2010, zcela obměnilo vedení města, došlo i ke změnám v redakční radě novin, což je dobrou příležitostí ke srovnání vývoje ve dvou navazujících periodách. Zvláště pak, když pozice v zastupitelstvu i redakční radě obsadili členové redakce Vizovické vrby, zaniklého občanského média tvrdě se proti radnici vymezujícího. Autor sleduje dvě konkrétní léta, první rok prvního volebního období a rok poslední období následujícího. Všimá si přitom zařazení zpravodaje v rámci marketingových komunikací města, zejména public relations radnice a paralelně jejího vedení.

Metodologie

Autor práce použil v teoretické části metodu popisnou. V praktické části dále přidal metodu hodnotící. Pro dosažení stanovených cílů se autor rozhodl využít kvantitativní analýzy, která se s přihlédnutím ke zvolenému tématu práce jevila jako nejlepší. Výzkum byl veden ve dvou rovinách. První z nich bylo srovnání rozsahu jednotlivých ročníků a čísel, vedle toho rubriky a množství prostoru jim daných, četnost článků jednotlivých členů vedení

města, změny po stránce obsahové, formální, technické a legislativní, zaznamenává nejdůležitější či nejzajímavější události na stránkách zpravodaje z hlediska fungování periodika místní samosprávy, které se také promítají do závěrů o vývoji uvedených novin města, předmětu této práce. Druhou rovinou byl kvalitativní výzkum, realizovaný jako strukturovaný rozhovor s otevřenými otázkami s dnes již bývalými členy vedení města Vizovice, kteří měli na Vizovské noviny, jejich podobu a obsah, ve druhém sledovaném období rozhodující vliv.

Zkoumané otázky této bakalářské práce tedy jsou:

Jak důležitý je radniční zpravodaj v public relations města Vizovice?

Jakými změnami prošly Vizovské noviny ve dvou po sobě jdoucích volebních obdobích?

Jaký vliv mělo vydávání Vizovické vrby na Vizovské noviny, tedy soukromý neperiodický tisk v opozici vůči veřejnému periodickému tisku?

Jak se projevilo mocenské a názorové rozložení sil v periodiku na jeho podobě a působení na veřejnost?

II. PRAKTICKÁ ČÁST

3 MARKETINGOVÁ KOMUNIKACE OBCE

Do komunikačního mixu obecně řadíme reklamu a propagaci, osobní prodej, podporu prodeje a public relations.

Public relations se rozumí vztahy s veřejností. Jde o záměrné, plánované a dlouhodobé úsilí vytvářet a podporovat vzájemné pochopení a soulad mezi organizací a veřejností. Je to sociálně-komunikační disciplína, která hledá témata k diskusi, vysvětluje a argumentuje, usiluje o pochopení záměrů, cílů, aktivit organizace a vytvoření důvěry. Public relations jsou umění a sociální věda analyzující trendy ve společnosti a jejich dopad na prosperitu. Jsou nástrojem managementu, který hodnotí postoje veřejnosti a snaží se tyto postoje ovlivňovat tak, aby veřejnost strategie pochopila a přijala. Public relations usilují o navázání a udržování vzájemného porozumění, důvěry, respektu a sociální odpovědnosti mezi organizací a veřejností. Mezi hlavní formy public relations patří media relations, employee relations, government relations, industry relations, minority relations, investor relations a další. Nástroje public relations jsou např. tisková zpráva, tisková konference, časopis, bulletin, výroční zpráva, newsletter, sponzoring, event, osobní komunikace, blog, diskusní fórum a další. Aktivity public relations zajišťují specializované PR agentury nebo jsou ve firmách vlastní PR oddělení či pozice tiskového mluvčího, který tyto aktivity zajišťuje. (Jurášková, Hornák, 2012, str. 187)

V prostředí městských úřadů je v čele uplatňování nástrojů komunikačního mixu právě public relations, a to pro své nepřeberné možnosti působení úřadů samosprávy na obyvatelstvo, podnikatelskou sféru, zaměstnance a turismus. Potřeby veřejné služby jsou v obcích uspokojovány dosahováním vytyčených cílů, čemuž předchází komunikace. V obecním marketingu je tento nástroj i prostředkem pro další strategickou činnost a zpětnou vazbu. Vztahy s veřejností využívají různých forem komunikace – zejména neplacených forem prezentace v médiích, což je základem a cílem pro pozdější spolupráci anebo partnerství.

Velmi cenným nástrojem komunikace obce je vlastní propagace. V případě obyvatelstva je tím možno dosáhnout zlepšení věkové, kvalifikační a ekonomické struktury obce.

Z pohledu marketingového mixu měst a obcí se postupem času a vývojem technologií dominantním stal marketing událostí, který dokáže zviditelnit obec, dění v ní a její zástupce nejen na lokální a regionální, ale i na národní a mezinárodní úrovni. Především s nástupem sociálních sítí se tato část komunikačního mixu, respektive public relations samosprávy,

stává nejdůležitější součástí působení obecních úřadů na jmenované cílové skupiny, tedy obyvatelstvo, podnikatele, zaměstnance a návštěvníky.

Z výsledků výzkumu marketingové komunikace měst a obcí v České republice realizovaného v roce 2009 pracovníky katedry marketingu Obchodně podnikatelské fakulty v Karviné Slezské univerzity v Opavě vyplývá, že nejpoužívanějším komunikačním nástrojem obcí je internetová komunikace (98,1 %). Nástroj webových stránek obce coby součást public relations je přitom hodnocen jako nejdůležitější. Tradičním komunikačním kanálem zůstává radniční zpravodaj, který využívá více než 96 % obcí. Mezi další významné nástroje a součásti přímého marketingu patří setkávání představitelů obce s občany (85,2 %) a přímé zaslání dopisů občanům (83,3 %), z hlediska PR ještě pak obecní rozhlas (63 %). Nejméně důležitým komunikačním kanálem je zaslání SMS zpráv (42,6 %). Mezi ostatními obce uvedly úřední desky, informační skříňky, sportovní a kulturní akce, e-maily, tiskové zprávy – těchto kanálů využívá jen asi 22 % dotázaných měst a obcí. Všechny tyto jmenované aktivity jsou součástí obecního PR.

Jaké tedy jsou hlavní cíle PR obce? Můžeme je rozdělit do šesti oblastí:

- budovat image obce;
- posilovat identifikaci obyvatel s obcí (povzbuzování patriotismu);
- poskytovat přístup k informacím o obci a jejích správních a samosprávních institucích;
- vytvářet podmínky pro uplatnění nápadů a připomínek občanů;
- usilovat o optimální komunikaci s veřejností, o maximální informovanost občanů;
- získávat zpětnou vazbu o názorech občanů na dění v obci, na konkrétní každodenní práci obecních orgánů i na jejich programovou a strategickou činnost. (Janečková, 1999, str. 97)

Jak již bylo uvedeno, základní médiem a komunikačním kanálem dnešní doby při prosazování komunikačních cílů v PR obce jsou vlastní webové stránky, které postupem času a vývojem technologií a techniky přejaly někdejší informační a propagační primát radničních zpravodajů. Ty však nadále zůstávají jedním z nejdůležitějších PR nástrojů každé radnice.

Obdobně jako u webových stránek je i u obecních periodik důležité kvalitní grafické zpracování, aktuálnost a přehlednost, odkazy na další organizace a instituce na území obce. Oba nástroje, webové stránky i zpravodaje jsou vizitkou obce a její marketingové komunikace.

Další z výzkumů realizovaných katedrou marketingu Obchodně podnikatelské fakulty v Karviné Slezské univerzity v Opavě na přelomu let 2011 a 2012 mezi náhodně vybranými obyvateli měst a obcí České republiky s cílem zhodnocení kvality marketingové komunikace obce s jejími obyvateli potvrdil důležitost role radničních periodik. Z výsledků výzkumu jasně vyplývá, že zpravodaje vydávané obcemi jsou nejlépe hodnoceným nástrojem marketingové komunikace obcí, a to u všech dotazovaných respondentů. (Vašítková, 1999, str. 255-256)

Do portfolia marketingové komunikace Městského úřadu ve Vizovicích patří celá řada nástrojů, které jsou využívány s různou mírou intenzity a v různé formě. Zejména k nim patří (v roce 2014 po deseti letech redesignované) webové stránky, obecní zpravodaj (který proměnou prošel o dva roky dříve), úřední deska, informační skříňky, obecní rozhlas a akce nejčastěji společenského charakteru.

Situace ve Vizovicích kopíruje trendy ve zbytku republiky. Nejdůležitějším komunikačním kanálem radnice jsou webové stránky města, které dokáží rychle reflektovat aktuální témata. Navzdory dvouměsíční periodě si pozici druhého nejdůležitějšího komunikačního kanálu drží Vizovské noviny. Zpravodaje v jeho různých obměnách radnice využívá od konce 50. let 20. století, kdy radniční noviny pravidelně vychází. Noviny vždy důsledně monitorovaly společenské, kulturní, hospodářské, sociální i politické události ve městě, často s přesahem do okolních obcí a měst v rámci působnosti místní správy a samosprávy, prezentovaly názory vedení města i některé postoje občanů. Význam Vizovských novin ještě vzrostl v roce 2008 poté, co začaly být bezplatně distribuovány do všech poštovních schránek domácností i firem na území města. Byl navýšen jejich rozpočet i rozsah stran.

Vizovské noviny patří k hlavním informačním zdrojům ve městě, zveřejňují informace dosud nikde nepublikované anebo doplňují a rozšiřují informace již uveřejněné prostřednictvím jiných komunikačních kanálů.

Mezi ostatní nástroje komunikace radnice s občany patří zejména úřední deska, informační skříňky a obecní rozhlas. Můžeme tedy říci, že ve Vizovicích se plně využívá nástrojů PR obce a jen velmi málo nástrojů přímého marketingu.

4 VIZOVICKÁ VRBA, OBČANSKÉ MÉDIUM

K periodickému tisku ve Vizovicích také patří Vizovická vrba. Zpravodaj, který se prezentoval jako časopis všech názorů, měl být alternativou radničním Vizovským novinám. Vizovická vrba byla občanskou iniciativou a jako taková byla téměř pravidelně vydávána pod evidenčním číslem MK ČR E 14448 v letech 2002–2007 Vydavatelstvím a nakladatelstvím Trnky-brnky Richarda Jaroňka za finanční podpory poměrně ucelené skupiny fyzických a právnických osob. Výdaje na vydávání novin činily bez nároku na odměny cca šesti tisíc korun. Od roku 2002 vyšlo celkem 13 čísel Vizovické vrby, poslední v únoru 2007. Každé číslo novin mělo 16 stran, bylo černobílé, s jen malou obrazovou přílohou a nízkou grafickou úrovní. Obsah tvořila regionální a lokální témata, zprávy a komentáře často se vyhraňující vůči radnici a radničním novinám. Příspěvky a fotografie někdy také doplňovaly kreslené glosy. Noviny vycházely v nákladu 2500 výtisků, které byly distribuovány členy redakční rady a sympatizanty bezplatně do všech poštovních schránek na území města Vizovice. Současně byl zpravodaj od čísla 9 volně ke stažení na internetu. Zpravodaj nabízel občanům města prostor pro vyjádření svých stanovisek, politickým stranám kandidujícím v komunálních volbách v roce 2006 prostor pro prezentaci volebních programů, zájemci rovněž měli možnost prezentovat firmy, výrobky či služby v rámci placené inzertní plochy. Vizovická vrba byla tištěna Zlínskými tiskárnami, a.s.

4.1 Vznik a zánik opozičního neperiodického tisku

S myšlenkou vydávání Vizovické vrby přišel Ing. Roman Persun v roce 2002, kdy se stala hodně diskutovanou otázkou výstavby rychlostní komunikace R49 protínající katastr města Vizovice. Tehdejší vedení města dostatečně nereflektovalo názory některých občanů města, zvláště těch, kteří žili v oblastech dotčených plánovanou výstavbou a provozem dálnice, a tak se zrodil nápad informovat občany Vizovic prostřednictvím novin vydávaných mimo městský úřad. Název Vizovická vrba, logo a grafická úprava vznikla v redakci ilustrovaného periodika Trnky-brnky a mělo za cíl seriózně informovat o aktuálním dění ve městě včetně výstavby R49, širších souvislostech a zejména názorech nekonvenujících vedení města. Měl a prakticky byl tedy dán prostor těm názorům a postojům, které měly být dle redakce Vizovické vrby prioritně publikovány na stránkách radničního periodika, ale nestalo se tak.

Výroba Vizovické vrby a s tím i činnost redakční rady byla ukončena po pěti letech, v roce 2007, když došlo k vyčerpání opakujících se témat, pro únavu stálých redaktorů, také vzhledem k upadajícímu zájmu občanů a nedostatku finančních prostředků pro další rozvoj novin. Vytčené cíle, pro které byly noviny založeny, se dle slov Romana Persuna podařilo naplnit.

4.2 Redakce a redakční rada

Redakční radu tvořili Roman Persun, který zastával nepsanou roli šéfredaktora, dále Pavel Pečeňa, Josef Adolt, Jiří Babáček, Miroslav Dolanský a Richard Jaroněk. Redakce sídlila v ulici Lázeňská 1150 (P.O. Box 55) ve Vizovicích v sídle jiného periodika, Trnek-brnek. Personálně se redakční rada za dobu vydávání Vizovické vrby prakticky nezměnila.

4.3 Zásady fungování

Redakční rada Vizovické vrby se řídila platnými právními předpisy, které upravovaly vydávání periodického tisku. Rada za dobu své činnosti nepřijala žádný kodex, který by popisoval způsoby a důvody její činnosti. Vizovická vrba měla sloužit veřejnému zájmu, informovanosti co nejširších skupin obyvatelstva města Vizovice, neměla dávat prostor k vyřizování osobních účtů a dle toho bylo přistupováno k obsahu, k výběru příspěvků a jejich témat. Cenzura byla zapovězena. Naopak byly vítány příspěvky, které by nebyly otištěny ve Vizovských novinách.

5 VIZOVSKÉ NOVINY, RADNIČNÍ PERIODIKUM

Radniční zpravodaj Vizovské noviny vychází pod evidenčním číslem MK ČR E 13005 ve dvouměsíční periodě v nákladu 2200 kusů. Noviny mají formát barevného magazínu o velikosti A4 v rozsahu 32 stran. Pod hlavičkou Vizovských novin vychází 29 let. Zpravodaj je distribuován Českou poštou bezplatně do všech poštovních schránek na území města Vizovice. Vydavatelem novin je Město Vizovice, tedy Rada města Vizovice jako nejvyšší orgán místní samosprávy za podpory městského úřadu. Šéfredaktorem novin je Richard Jaroněk, litografii zpracovává Ivan Křemeček. Tisk zajišťuje Grasp a.s. se sídlem ve Zlíně.

5.1 Historie

Historicky první číslo periodického tisku o Vizovicích bylo ve městě vydáno pod hlavičkou Vizovského zpravodaje v lednu 1928. U jeho zrodu stál šéfredaktor Bedřich Kaluža, který coby majitel knihtiskárny Reklam časopis zároveň vydával. Vycházel jako týdeník a stál 70 haléřů. Vizovský zpravodaj měl podobu obrázkového časopisu a byl připravován ve spolupráci s Klubem československých turistů na Valašsku

Vůbec první výtisk předchůdce dnešních Vizovských novin vyšel z dílny městského úřadu před 61 lety. V lednu 1954 bylo vydáno prvé číslo mající název Vizovice kdysi – Vizovice dnes. Psacím strojem oboustranně popsaný list formátu A4 vycházel každých čtrnáct dní a byl podle popisu určen především obyvatelům Vizovic, kteří měli zasílat své příspěvky, týkající se jejich životních zážitků a zkušeností. V roce 1961 byl tento informační list, který v čase nabyl na rozsahu 4 stran, přejmenován na Zpravodaj MNV Vizovice. V něm se již mohli občané města dočíst o událostech a akcích, které se ve Vizovicích udály a současně se uveřejňovaly plány na další období. Noviny průběžně měnily obsah, podobu i název. V roce 1964 se poprvé objevují Vizovské noviny. V roce 1972 se přejmenovaly na Vizovické noviny. Tento název jim vydržel do roku 1974. V roce 1977 se označení znovu změnilo, na Vizovický zpravodaj. Poté opětovně došlo ke změně na Vizovické noviny. V roce 1993 schválilo zastupitelstvo města současný oficiální název Vizovské noviny.

5.2 Základní údaje

Ve sledovaném období 2007–2014 došlo ve Vizovských novinách k postupným a výrazným proměnám podoby i obsahu. Noviny byly na počátku sledovaného období vydávány v nákladu 1200 ks v rozsahu 20 stran, po osmi letech pak v nákladu 2200 ks v rozsahu 32 stran, do poloviny roku 2012 jako dvojčíslo, poté už jako běžné jedno číslo pravidelně každé dva měsíce.

Vizovské noviny se na počátku roku 2007 prodávaly v novinovém stánku na autobusovém nádraží na Masarykově náměstí, v prodejně novin a tabáku manželů Vaculíkových, v supermarketech Albert a ENFIN. Zpravodaj bylo možné zakoupit i v podatelně Městského úřadu ve Vizovicích. Velká část výtisků novin se prodávala prostřednictvím svazu skautů a skautek Junák, kteří noviny distribuovali občanům formou podomního prodeje.

Junáci zpravidla prodali všechny odebrané výtisky Vizovských novin a stejně dobře se noviny prodávaly v prodejně Albert, která je zavedla do svého sortimentu o tři roky dříve. Z ostatních prodejen se mnoho výtisků radničního zpravodaje vracelo a končilo ve sběru. Prodejní cena Vizovských novin od roku 1999 činila 4 Kč za výtisk, z toho si 3 Kč účtovalo město a 1 Kč zůstávala jako provize prodejcům, ovšem s výjimkou Junáků, kterým po předchozí dohodě zůstávalo z prodeje 50 %, tedy 2 Kč za výtisk.

V červnu 2007 se sazby a tisku ujal Martin Boršický ze Slušovic, který noviny převzal po EZOP reklamní studio s.r.o. z Vizovic. Od listopadu 2007 byl pozměněn font v záhlaví úvodní strany, na každou stranu novin byly doplněny názvy rubrik a stránkování, jednotlivé příspěvky byly odděleny linkami, stanovila se specifická barevnost každého čísla a základní rozsah novin 28 stran. V lednu 2010 se zásadně proměnila grafická podoba novin, přibýly nové seriály a ustanovil se základní rozsah novin na 20 stran. Od března 2010 je dvojlist úvodní a poslední strany tištěn na kvalitnější křídový papír. Noviny jsou tištěny technologií ofsetu. V září 2010 vyšlo mimořádné číslo Vizovských novin v rozsahu 40 stran a ve standardním nákladu 1900 ks u příležitosti 440. výročí povýšení Vizovic na město. V létě roku 2012 se grafického zpracování Vizovských novin ujímá Ivan Křemeček z Bílovic, v srpnu téhož roku vychází městské noviny ve zcela nové, radikálně jiné úpravě. Upraveno bylo vše od úvodní strany, loga novin, titulků, popisků, řazení rubrik, umístění inzerce či fotografické přílohy. Zachován zůstává způsob tisku, použitý papír a rozsah zpravodaje.

Od března 2008 jsou Vizovské noviny vydávány zdarma pro občany města. Zpravodaj je Českou poštou distribuován bezplatně do všech poštovních schránek domácností na území města vyjma těch s vyznačeným nesouhlasem o doručování letákových zásilek. V tomto případě jsou noviny k dispozici na podatelně městského úřadu, rovněž bezplatně. Spolu se změnou distribuce novin občanům došlo i ke zvýšení nákladu, a to na 1900 výtisků. K dalšímu zvýšení nákladu, na 2200 výtisků, došlo ve druhé polovině roku 2013, s číslem 4. Tento náklad zůstává dosud nezměněn.

Od května 2008 je v tiráži novin uveřejňován datum uzávěrky příštího čísla a datum, kdy noviny vyjdou tiskem. Od července 2008 je také uveřejňováno identifikační číslo vydavatele, evidenční číslo periodického tisku, kontaktní e-mail a informace o nákladu. Od března 2012 je v tiráži uváděna adresa vydavatele. Vedle toho je nově konstatováno, že redakční rada neodpovídá za obsah autorských článků. Od čísla 3/2013 je dáváno na vědomí, že články mohou být kráceny dle technických možností a potřeb redakce. K nevyžádaným příspěvkům se redakce nevyjadřuje. Příspěvky jsou přijímány pouze v elektronické podobě. Inzerce je akceptována pouze s koncovkami jpg, eps, tif, psd a pdf. Za inzerci vytvořenou v programu Word s koncovkami doc a docx nese redakce odpovědnost. Od čísla 6/2013 jsou Vizovské noviny v tiráži výslovně označeny jako periodický tisk územního samosprávného celku.

Počínaje rokem 2009 noviny přestaly vycházet jako dvojčíslo, respektive se změnilo označování čísel v hlavičce, noviny nadále vychází 1x za 2 měsíce pod označením 1-6. Číslo 1 roku 2009 přineslo novinku, do té i od té doby výjimečně vloženou dvojstranu z křídového papíru – studii řešení lokality za budovou městského úřadu, tedy záměr demolice budovy starého kina, stavbu nových objektů a vizualizace nové situace.

5.3 Redakce a redakční rada

Redakční radu převzala v lednu roku 2007 po někdejším šéfredaktorovi a zároveň tajemníkovi městského úřadu Ing. Emilu Pechalovi letitá členka redakční rady a zastupitelka Bc. Zuzana Štalmachová. Dalšími členy nově ustanovené redakční rady se stali Ing. Martin Déva, Ing. Josef Hradil, dřívější šéfredaktor novin, Ing. Josef Kalenda, zástupce místní části Chrastěšov, Jana Kovářová, pracovnice správního odboru městského úřadu, Mgr. Jiří Ludvíček, zastupitel a kronikář města a Jan Špaňhel, zastupitel. Ing. Déva opustil redakční radu v lednu 2009, když byl jmenován ředitelem odštěpného závodu a.s. Rudolf Jelínek

v Chile. Nahradil jej Mgr. Pavel Ťoukálek. V březnu 2009 z redakční rady do důchodu odešla Jana Kovářová. Další noví členové redakční rady nebyli radou města jmenováni.

Pro první číslo Vizovských novin roku 2011 a současně nového volebního období byla ustanovena nová redakční rada. Šéfredaktorem se stal Jiří Madzia, dalšími redaktory byli Ing. Lenka Balková, vedoucí odboru správního, Ing. Josef Hradil, Mgr. Jiří Ludvíček, Richard Jaroněk, člen zastupitelstva města a někdejší vydavatel Vizovické vrby a Mgr. Pavel Ťoukálek, který však vzápětí rezignoval. V červenci roku 2011, po třech vydaných číslech, na pozici šéfredaktora rezignoval Jiří Madzia, následovala Ing. Lenka Balková. Rada města na základě těchto rezignací a po vleklých vnitřních sporech v redakci radu rozpustila a před vydáním čísla 4 jmenovala novou radu. Šéfredaktorem se stal Richard Jaroněk, redaktory Ing. Jaroslav Pavelka, tajemník městského úřadu, Ing. Josef Hradil, Mgr. Petra Kovářová, vedoucí odboru správního a přestupkového a Jaromír Slezák. I tato redakční rada však neměla dlouhého trvání. Nejprve na vlastní žádost odešli Jaromír Slezák a Ing. Jaroslav Pavelka, nahrazení byli Bc. Petrem Šafránkem a Ing. Petrem Ševčíkem. Na konci roku 2012 zůstává v redakční radě už jen Richard Jaroněk a Ing. Josef Hradil, který během přípravy čísla 2/2013 zemřel. Po zbytek období, do roku 2014, noviny vede sám Richard Jaroněk. Nová redakční rada Vizovských novin není radou města pro nezáměr potenciálních kandidátů jmenována.

5.4 Zásady publikování informací

Redakční rada Vizovských novin neměla do roku 2008 kodifikovaná pravidla své činnosti. Ve vydání číslo 7-8 v červenci 2008 rada publikovala Kodex Vizovských novin (Pravidla pro zveřejňování příspěvků) o deseti bodech, první deklarativní ustanovení způsobů práce rady. Do té doby se redakční rada řídila platnými legislativními nařízeními, zejména zákonem o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku.

V čísle 1 Vizovských novin v roce 2011 publikoval šéfredaktor nově ustanovené redakční rady Kodex Vizovských novin, který vyšel z kodexu uveřejněného o tři roky dříve, v mírně pozměněné a doplněné podobě. Aktualizovaný Kodex Vizovských novin schválila svým usnesením číslo 1/35/11 Rada města Vizovice dne 24. 1. 2011. Zachoval si svůj rozsah deseti bodů:

- I. Vizovské noviny jsou principiálně apolitické nepodléhající vlivu žádné politické strany, hnutí nebo uskupení. Věnují se zejména chodu města a životu v něm a v regionu.
- II. V tiráži na poslední straně každého vydání Vizovských novin je uveden termín uzávěrky pro podání příspěvků do příštího vydání. Při nedodržení termínu uzávěrky nebude příspěvek zveřejněn.
- III. Příspěvky lze doručit zásadně v elektronické podobě (na CD, USB flash disku nebo e-mailem) na adresu Městského úřadu ve Vizovicích nebo na e-mailovou adresu šéfredaktora/šéfredaktorky uvedenou v tiráži na poslední straně každého vydání Vizovských novin. Příspěvky musí být zpracovány v běžném textovém formátu (.doc, .rtf, .pdf). Fotografie a další doprovodné grafické materiály musí být zpracovány v běžném grafickém formátu (.jpg, .tiff, .gif) jako samostatné soubory.
- IV. Každý příspěvek musí být podepsán jménem a příjmením autora, autor také musí redakci uvést svoji adresu či název a sídlo organizace, za níž příspěvek posílá. V případě, že nebude prokázána důvěryhodnost elektronické adresy, nebude se redakční rada příspěvkem zabývat. Anonymy nebudou zveřejňovány.
- V. Všechny zaslané příspěvky posuzuje redakční rada, která si vyhrazuje právo na krácení, stylistickou a gramatickou úpravu. Zásadní úpravy provádí se souhlasem autora. Zveřejnění příspěvku může rada odsunout do některého z následujících vydání zejména s ohledem na aktuálnost ostatních příspěvků.
- VI. Redakční rada si vyhrazuje právo rozhodnutí o zveřejnění příspěvku. V případě rozdílných názorů redakční rada o zveřejnění konkrétního příspěvku hlasuje, v případě rovnosti hlasů je rozhodující hlas šéfredaktora/šéfredaktorky.
- VII. Na zveřejnění příspěvku není právní nárok. Příspěvky jsou zveřejňovány bezplatně.
- VIII. Za správnost a věcnost údajů v externím příspěvku odpovídá pouze jeho autor, nikoliv vydavatel. Autor nese veškeré občanskoprávní a trestněprávní důsledky svého příspěvku. Redakční rada může označit příspěvek, který nevyjadřuje stanovisko redakce.
- IX. Příspěvky vykazující znaky komerční reklamy nejsou zveřejňovány jako příspěvky, mohou být příspěvatelem objednány ke zveřejnění jako inzerce. Kritické příspěvky musí být konstruktivní, důvodné, slušné a srozumitelné, bez osobních útoků a invektiv. Takové

příspěvky musí být redakci dodány s dostatečným předstihem, aby redakce mohla dát prostor pro vyjádření kritizovanému subjektu.

X. Příspěvky nesmí odporovat dobrým mravům a zákonům České republiky. Vizovské noviny nejsou místem pro řešení občanskoprávních sporů. Nerespektování těchto pravidel bude mít za následek nezveřejnění příspěvků. (Madzia, 2011, str. 3)

Přestože jsou Vizovské noviny podobně jako většina periodik zkoumaných v projektu Radniční listy bez cenzury definovány apoliticky, což je nosný motiv kultivace názorové výměny v periodicích samosprávných celků, platí i ve Vizovicích fakt, že je radniční zpravodaj informačně stále velmi závislý na městském úřadě a jeho vedení.

6 OBSAHOVÁ NÁPLŇ VIZOVSKÝCH NOVIN

6.1 Průzkum obsahové skladby

V letech 2007–2014 průběžně docházelo ve Vizovských novinách k rozsáhlým změnám. Proto se rozhodl autor této práce srovnat obsahovou skladbu prvního a posledního období roku sledovaného období. Srovnání obsahu v takovém časovém odstupu, počátek prvního a konec následujícího volebního období, může poskytnout relevantní informace o celkovém vývoji radničního periodika. Cílem srovnání je zachycení dopadů změn ve struktuře novin, rozsahu a grafické úpravě vedle změny způsobu práce redakční rady a jejím opakovaným zánikem na obsahovou skladbu novin, tedy zda se provedené změny v jejich obsahu projeví a v jakém ohledu.

Které rubriky dominovaly obsahové skladbě:

Místní samospráva

Usnesení zastupitelstva města, usnesení rady města, oznámení starostky/starosty anebo místostarosty/místostarostky, sdělení tajemníka městského úřadu, informace jednotlivých odborů městského úřadu, informace z rozpočtových, příspěvkových, městem Vizovice zřizovaných, řízených a jiných organizací vyjma škol, činnost místní akční skupiny, úřední oznámení o realizovaných nebo plánovaných akcích, rozpočtu, dotacích, oceněních, výběrových řízeních, výzvy, ankety.

Kultura

Reakce na uspořádané akce, pozvánky na plánované akce, Vizovické zámecké kulturní léto Aloise Háby, Trnkobraní, Masters of Rock, farmářské, velikonoční a vánoční trhy, besedy s důchodci, výročí osobností, rozhovory, reportáže, ohlasy, glosy, recenze.

Školy

Zprávy o činnosti Mateřské školy Vizovice, Mateřského a rodinného centra Beruška, Základní školy ve Školní ulici a Dětském domově v ulici 3. května, Základní školy praktické, Základní umělecké škole na Masarykově náměstí, Dětském domově v Chrastěšovské ulici, Střední škole oděvní a služeb, Domu dětí a mládeže Zvonek,

portréty úspěšných žáků, reportáže ze soutěží a olympiád, kulturních vystoupení, prezentace projektů škol, rozhovory s vedoucími pracovníky.

Společnost

Rozhovory s významnými hosty, společenská kronika, postřehy a podněty občanů, poradna spotřebitelů, z policejního deníku, básně, citáty, sudoku.

Společenské organizace

Prezentace činnosti Státního zámku Vizovice, Městské knihovny Josefa Čižmáře, měsíční program kina, pozvánky na akce v Domě kultury, zprávy o činnosti folklórních souborů, hasičů, myslivců, zahrádkářů, včelařů, ochotnických spolků, Junáku, Orla, Skautu, průběh plesové sezóny, zprávy Obvodního oddělení Policie ČR, ordinační hodiny lékařů.

Sport

Pozvánky na sportovní akce, rozhovory s úspěšnými sportovci, zprávy o činnosti sportovních oddílů, reportáže, výsledky, fotbalový klub SK Vizovice, Memoriál Lud'ka Dintery, RC Auta Vizovice o.s., informace o městském koupališti.

Historie

Celoroční statistika počasí ve městě, vzpomínky starších občanů, zápisy z minulosti, úryvky z městské kroniky, historie četnické stanice, dobové fotografie, pohlednice, dokumenty, srovnávací místopisný fotoseriál Vizovice v proměnách času.

Inzerce

Cena inzerce činila 4 Kč/cm². Orientačně to znamenalo za 1 stranu, 18x24 cm, 1728 Kč; za 1/2 strany, 18x12 cm, 864 Kč; za 1/4 stránky, 9x12 cm, 432 Kč. O umístění inzerce rozhodovala redakční rada.

Počínaje číslem 5/2011 upravila redakční rada Vizovských novin ceník inzerce takto:

- 1 strana, 180 x 240 mm: 2700 Kč
- 1/2 strany, 117,5 x 180 mm: 1400 Kč
- 1/4 strany, 87,5 x 117,5 mm: 750 Kč
- 1/8 strany, 87,5 x 56,25 mm: 400 Kč
- 1/16 strany, 87,5 x 28,1 mm: 210 Kč

Jiné rozměry byly možné pouze po předchozí dohodě s redakční radou. Na opakovanou inzerci se poskytovala sleva:

- opakování 1-2x beze slevy
- opakování 3-5x sleva 10 %
- opakování 6-9x sleva 15 %
- opakování 10-12x sleva 20 %

Jak tedy vypadala obsahová skladba ve sledovaných letech?

Tab. 1. Obsahová skladba Vizovských novin v letech 2007, 2010 a 2014. Zdroj: vlastní zpracování.

Rubrika	Rok 2007		Rok 2010		Rok 2014	
	Počet stran	Podíl (v %)	Počet stran	Podíl (v %)	Počet stran	Podíl (v %)
Místní samospráva	38	24,36	31,5	25,4	41	21,35
Kultura	20	12,82	16,5	13,3	10,5	5,47
Školy	23,5	15,06	9,5	7,66	10,5	5,47
Společnost	30	19,23	23,5	18,95	3	1,56
Společenské organizace	13	8,33	10,5	8,06	18,5	9,63
Sport	9	5,77	10	5,64	8	4,17
Historie	17,5	11,22	7	12,5	70,5	36,72
Inzerce	5	3,2	15,5	8,47	30	15,62

V prvním roce sledovaného období bylo vydáno šest čísel Vizovských novin, v rozsahu celkem 156 stran. V posledním roce sledovaného období bylo vydáno rovněž šest čísel novin, celkem o 192 stranách. Rozdíl tedy činí 32 stran, což je rozsah každého jednoho vydání Vizovských novin od čísla 4/2012. Můžeme říci, že ve srovnání s rokem 2007 je ročně vydáván stejný počet čísel, ale v rozsahu sedmi vydání. Takový rozsah se nutně odrazil i na prostoru vymezeném pro jednotlivé rubriky.

Ze srovnání let 2007 a 2014 vyplývá, že při stejném počtu šesti vydaných čísel za rok, proměně struktury novin a grafických úpravách většina rubrik svůj rozsah změnila. Přibližný rozsah si uchovala místní samospráva, společenské organizace a sport. U všech ostatních došlo k růstu či poklesu. V absolutních číslech propad zaznamenala kultura, školy

a nejméně společností. Nárůst je patrný u společenských organizací, historie a nejvíce u inzerce.

Obsahová skladba Vizovských novin zřetelně odráží několik trendů. Radniční zpravodaj je vedením města nadále využíván jako tradiční informační kanál, rubrika o činnosti místní samosprávy si udržela vysoký procentní podíl obsahu. Poměrně silné jsou ve Vizovicích společenské organizace a instituce, které jsou v obsahové stránce Vizovských novin svou bezmála jednou desetinou také znatelné a dále mírně posilují. Na velké oblibě si v posledních letech získala historie a na ní navázaná témata, která v absolutních číslech posílila čtyřikrát. Největší rozkvět však zaznamenává inzerce. Na stránkách radničního zpravodaje nikdy nebylo tolik inzerce jako nyní. Stabilně v uplynulých několika letech ustupuje kultura vyčerpaná stále se opakujícími stejnými akcemi, školy, které kvůli demografické křivce pozbývají žáků a studentů, razantně oslabila společenská rubrika, třebaže jinak jedna z nejoblíbenějších součástí obsahu radničního zpravodaje, což je zřejmě dáno nezájmem občanů publikovat osobní informace.

6.2 Hledisko pravidel žurnalistiky

Příprava a tvorba Vizovských novin byla od počátku sledovaného období, od roku 2007, kdy byla radou města jmenována nová redakční rada, vedena se záměrem ctít profesní etiku a zvyklosti, snahou být odpovědným, objektivním a nestranným médiem, zaujmout čtenáře formou i obsahem a současně být informačním zdrojem věcným, srozumitelným a oblíbeným. Vizovské noviny se neomezovaly na jediné, výhradní hledisko, ale působily rozmanitě, sledovaly dění uceleně a přinášely podrobnosti pro lepší dokreslení situací, pro autentické podání celkového obrazu života ve městě.

Redakční rada přistupovala k výkonu své funkce už od počátku s respektem k praktickým pravidlům žurnalistiky, které si v průběhu svého funkčního období zformulovala do desetibodového Kodexu Vizovských novin (Pravidla pro zveřejňování příspěvků), jehož prostřednictvím získali čtenáři jasně definované vymezení kompetencí a poslání redakční rady při vydávání novin a redakční rada získala nástroj profilace úspěšných novinářů současně s prostředkem pro zpětnou vazbu při hodnocení vlastní činnosti.

Věcnosti a srozumitelnosti obsahové skladby bylo docíleno průběžnou a pečlivou individuální i kolektivní jazykovou a faktickou kontrolou příspěvků. Jazykovou po stránce

stylistické a gramatické, faktickou konfrontací s původními zdroji mající podobu například elektronické dokumentace anebo ověřováním v praxi u dotčených institucí. Chyby se tak podařilo eliminovat na minimum.

Kompromis se často hledal u délky příspěvků. S přihlédnutím k pozdější redukci rozsahu novin a vymezení prostoru jednotlivých rubrik byla redakční rada nucena více dbát na obsáhlost článků. Někteří externí autoři byli na tento fakt upozorněni, aby jejich text nemusel být následně krácen. K tomuto kroku bylo přistupováno pouze ve výjimečných případech.

S novou grafickou úpravou noviny získaly na přehlednosti. Titulní strana vždy nabídla pohled na město tu z méně obvyklého, tu ze spíše povědomého úhlu spolu s výběrem z obsahové nabídky vydání. Přesah titulní strany, v minulosti spíše ojedinělý, nabyl jiného, pozitivního rozměru.

Spolu se změnou grafiky získali čtenáři lepší orientaci v rubrikách i v tématech. Nejoblíbenější rubrikou zůstala ta společenská. Popularitu si rychle vydobyla nová zvláštní rubrika umístěná na poslední straně, místopisný fotoseriál Vizovice v proměnách času, porovnávací jedno místo na dvou snímcích, historickém a aktuálním.

Na konci roku 2010, po volbách do obecních zastupitelstev, došlo ke změně ve vedení města. Změny se následně dotkly všech výborů zastupitelstva a i komisí rady města, mezi něž také patří redakční rada Vizovských novin. Byl jmenován nový šéfredaktor a obsazení rady se z větší části personálně obměnilo. Rada navázala na činnost předchozí redakce, když hned v prvním čísle novin roku 2011 publikoval šéfredaktor Kodex Vizovských novin, který vyšel z kodexu uveřejněného o tři roky dříve, v mírně pozměněné a doplněné podobě.

Postupným opakovaným rozpadem rady Vizovské noviny přišli o autory i o korektory. Na konci roku 2012 zůstal v redakční radě už jen Richard Jaroněk v pozici šéfredaktora a dlouholetý člen Ing. Josef Hradil, který však během přípravy čísla 2/2013 zemřel. Po zbytek období, do konce roku 2014, noviny vede sám šéfredaktor. Nová redakční rada Vizovských novin není radou města pro nezájem potenciálních kandidátů jmenována. Autory většiny článků se tak stali zaměstnanci městského úřadu včetně starosty a místostarostky a někteří pravidelně dopisující občané (nejčastěji Helena Mazůrková a František Kladníček).

Se změnou litografie Vizovských novin došlo i ke změně struktury řazení rubrik a jejich obsahu. Od čísla 4/2012 jsou rubriky a příspěvky řazeny výhradně podle prostorových možností nového vizuálu. Dochází tak k situacím, že na jedné dvoustraně jsou řazeny příspěvky čtyř různých oblastí, ovšem pod dvěma rubrikami. Neschází tomu krátký inzertní doprovod. Řazení je nepřehledné a pozbývá smyslu, rubriky často splývají a pro čtenáře se noviny stávají nepřehlednými.

Placnou korektorkou novin se stala Mgr. Eva Kalendová, partnerka šéfredaktora. (Autorovi této práce není známo, kdy a za jakých podmínek se tak stalo.) Ta však svou práci nevykonávala, protože noviny byly opakovaně vydávány bez zřetelných oprav jazykových a typografických vad textů. V různých číslech lze najít řádově desítky chyb. Šéfredaktor a ve výsledku i rada města jako vydavatel Vizovských novin rezignovali na hlediska pravidel žurnalistiky za cenu udržení výroby radničního zpravodaje.

6.3 Hledisko public relations

Vizovské noviny jsou vedle webových stránek a městského rozhlasu klíčovým nástrojem public relations místní samosprávy, respektive Městského úřadu ve Vizovicích a Rady města Vizovice. Význam Vizovských novin uznalo i vedení radnice po volbách do zastupitelstev obcí v listopadu 2006, starostka Mgr. Alena Hanáková a místostarosta Ing. Jaroslav Burkart, kteří na stránkách Vizovských novin zejména v rubrice Z městského úřadu (později Město a městský úřad) hojně publikovali a obsáhle komunikovali s občany, zprostředkovávali usnesení zastupitelstva, dokumenty města, rozličnou problematiku místní samosprávy, například analýzu rozpočtu a celkového hospodaření města, záměr výstavby rychlostní komunikace R49, činnost Technických služeb, nabídky z aktivit odborů městského úřadu a další. Ve srovnání s předchozím volebním obdobím dále vzrostla informovanost občanů ze strany radnice, zejména díky členství některých zaměstnanců městského úřadu a zastupitelů v redakční radě a taktéž součinnosti šéfredaktorky se všemi odbory a odděleními, což bylo ve výsledku veřejností přijímáno se zvýšeným zájmem o noviny a jejich sdělení. Oblíbenost Vizovských novin po roce 2006 objektivně vzrostla, noviny si mezi obyvateli města našly nové čtenáře.

Svou zásadní roli v komunikaci s občany si Vizovské noviny uchovaly i po volbách do zastupitelstev obcí v říjnu 2010. Nové vedení města obohacené o zkušenosti z vydávání Vizovické vrby, ať už starosta Ing. Roman Persun z pozice někdejšího člena redakční rady

Vizovické vrby či nová místostarostka Mgr. Zuzana Štalmachová z pozice šéfredaktorky Vizovských novin, seznalo potřebu potenciálu novin náležitě využít.

Zde se nabízí srovnání využití novin ze strany členů vedení města v uvolněných funkcích. Ve volebním období 2007–2010 starostka Mgr. Alena Hanáková publikovala ve Vizovských novinách celkem 24 článků (nejvíce tři v čísle 3/2008), tedy průměrně jeden v každém čísle. Vedle ní místostarosta Ing. Jaroslav Burkart uveřejnil v tomtéž radničním zpravodaji 41 příspěvků (nejvíce pět v číslech 4/2007 a 6/2007), tedy bezmála dva v každém čísle.

Ve volebním období 2010–2014 starosta Ing. Roman Persun napsal pro Vizovské noviny celkem 112 článků (nejvíce deset v čísle 5/2011), téměř pět v každém vydání, Mgr. Zuzana Štalmachová publikovala 68 příspěvků (nejvíce šest v čísle 5/2013), tedy tři v každém čísle. Zde je patrné razantnější využívání Vizovských novin vedením města ve druhém období.

Nicméně nelze opominout fakt, že alternativních sdělení zástupců reprezentujících opozici se ve sledovaném období ve Vizovských novinách objevilo naprosté minimum. Otevřeně kritický příspěvek nebyl zveřejněn žádný. Nebyl otištěn žádný vyloženě nesouhlasný názor, protinávrh, řešení, odlišné rozhodnutí či aktivita. Ve světle jednostranně vyznívajících příspěvků se tak Vizovské noviny ať už nechtěně či úmyslně staví do pozice „hlásné trouby“ názorů a postojů radnice a jejího vedení. Volná soutěž politických stran se nemá odehrávat jen ve volených orgánech místní samosprávy, ale i na stránkách jejího periodického tisku.

7 VYDÁVÁNÍ RADNIČNÍHO PERIODIKA

7.1 Doporučení pro vydávání periodik samosprávami

V prosinci roku 2006 připravilo sdružení Oživení, o.s. s partnerskými organizacemi Otevřená společnost (Otevřete.cz) a Iuridicum Remedium Doporučení pro vydávání periodik samosprávami. Dokument vznikl v rámci projektu Radniční listy bez cenzury, autorem dokumentu je Oldřich Kužílek s přispěním Lenky Petrákové a Heleny Svatošové.

Tato iniciativa reagovala na vývoj mediálního trhu, kdy nezávislé soukromé sdělovací prostředky často nedovedou dostatečně uspokojit potřeby informací o činnosti samosprávy a společenském životě v místě, a to zejména v menších obcích. Vzniklo tedy uvedené doporučení pro obce, které se rozhodnou vydávat vlastní zpravodaj, poskytnou mu záštitu své autority anebo v jakékoliv míře přispívají z veřejných prostředků na jeho vydávání.

Doporučení má za cíl připravit odpolitizování redakčních rad, angažovat veřejnost na vydávání zpravodajů samosprávných celků, podpořit přímý vliv občanské společnosti na tyto informační aktivity, a tak kultivovat prostředí radnic, redakcí i obsah jejich periodik.

Kužílek poskytuje rady pro zajištění kvality místních periodik ošetřením personálním, kde klade důraz na rozlišení a rozdělení redakční rady a redakce, ošetřením obsahovým, tedy dodržování stanovených pravidel prostřednictvím kodexů. Tím budou periodika schopna naplnit své poslání – oboustrannou informační výměnu mezi občany a zastupiteli obcí. Radniční periodika, tedy média povětšinou hrazená z veřejných zdrojů, jsou chápána jako veřejný, volně přístupný prostor pro názorovou konfrontaci občanů a také jako místo, kde lze získat odpověď od volených zástupců lidu. Stěžejním úkolem těchto periodik je ochrana a současně publikace menšinových, alternativních názorů. Mezi další doporučení patří systémové opatření k přeměřenému zveřejňování alternativních názorů, podpora aktivity redakce k jejich získávání, pravidelné hodnocení redakční rady pro zastupitelstva z hlediska poskytování objektivních a vyvážených informací, vyhodnocení ekonomického aspektu vydávání z hlediska dodavatele a rovněž posouzení, zda se plní ustanovení smlouvy o zajištění poskytování objektivních a vyvážených informací nezbytných pro svobodné vytváření názorů.

Uvedené Kužilkovy rady pro práci redakčních rad a redakcí zůstávají i přes časový odstup od vydání Doporučení pro vydávání periodik samosprávami a také navzdory novelizaci tiskového zákona s výslovným zakotvením požadavku objektivy a vyváženosti informací nadále navýsost aktuální.

7.2 Redakční a radniční kultura ve Vizovicích

Situace ve Vizovských novinách zdaleka neodpovídá Kužilkovým doporučením. Z analýzy provedené autorem této práce vyplývá, že zpravodaj vizovické radnice dlouhodobě neposkytuje prostor alternativním názorům. Naopak, jak v prvním sledovaném období, v letech 2007–2010, tak potom zejména ve druhé periodě, v letech 2010–2014, publikuje výhradně názory vedení města. V souladu s demokratickými principy nectí a neuveřejňuje menšinové názory. Vizovské noviny neplní svou zásadní funkci – předávání informací mezi občany a zastupiteli není oboustranné, ale funguje pouze směrem z radnice k veřejnosti, což podtrhuje další zjištění výzkumu, že Vizovské noviny jsou klíčovým nástrojem public relations vedení města. O to víc jsou tato zjištění závažnější v situaci, kdy je jejich informační role dále posilována, zejména finančně, a to prostředky z veřejného rozpočtu.

Personální složení Vizovských novin též neodpovídá načrtnutým standardům. Naopak osciluje mezi dvěma extrémy. Redakční rada Vizovských novin rovná se redakce. To je nutno rozlišovat a rozdělovat, ve Vizovicích však obé splývá. Redakční radu jmenuje rada města, což odporuje transparentnosti řízení. Redakční rada Vizovských novin je tak pod přímou kontrolou. V prvním i ve druhém sledovaném období byli v redakční radě zastoupeni členové rady města, tedy ti, kteří mají redakční radu řídit. Působili přímo v ní a vykonávali zpravodajskou činnost. Psali o sobě, což se neslučuje s objektivní a vyváženou činností redakční rady. Členy rady mají být zastupitelé celého politického spektra a občané, nikoliv jen politici a už vůbec radní.

Redakční rada má za úkol zpracovávat obsah jednotlivých čísel podle událostí, které proběhly či nadejdou, nikoliv však na základě objednávky vedení města. K tomu s přihlédnutím k personálnímu obsazení redakční rady muselo nutně docházet.

V prvním období byl vydán Kodex Vizovských novin. Formálně byl dodržován. Tak tomu bylo i v úvodu druhého období, kdy byl kodex aktualizován a znovu publikován. Zde časem a vývoje dochází k druhému extrému. Redakční rada se nadvakrát rozpadla a šéfredak-

torem se stal v jedné osobě zastupitel, spolustraníkem starosty a člena rady města – vydavatele novin, vedle toho předseda kontrolního výboru a současně podnikatel, do jehož firmy v průběhu druhého sledovaného období výroba novin, jak sazba, tak i tisk, naplno přešla. Úmrtím druhého, posledního člena redakční rady šéfredaktor nemá po zbytek období koho vést. Dá se říci, že tak, jak se šéfredaktor vypořádal s opozicí v redakční radě, tak se prostřednictvím Vizovských novin vypořádal i s opozicí v zastupitelstvu. Dochází zde k flagrantnímu porušení veškerých zásad a pravidel za přihlížení vedení města a s podporou veřejných finančních prostředků. Zcela je tak popřen účel a poslání vydávání radničního periodika.

8 VEŘEJNÁ SLUŽBA A VÝHLED

Ve Vizovských novinách číslo 3/2012 byl publikován rozhovor se sběratelem dokumentů z historie regionu Karlem Ševčíkem, který na otázku autora rozhovoru, Richarda Jaroňka, šéfredaktora novin, o plagiátorství, kopírování a zneužívání části sbírky dotazovaného, hovořil v souvislosti s publikací Vizovice v proměnách času vydanou k výročí 750. výročí první písemné zmínky o městě Vizovice v roce 2011 (podpořenou radou města jako oficiální publikací oslav) o „nefér zákulisním jednáním a podvody“.

Na uveřejněný rozhovor obratem zareagovala Ludmila Velcerová, majitelka Nakladatelství Lípa z Vizovic, která ve spolupráci s autorem této práce, který ke jmenované publikaci poskytl název a část obrazové dokumentace, adresovala radě města žádost o uveřejnění odpovědi ve Vizovských novinách s textem této odpovědi.

Požadovaná odpověď však v následujícím čísle publikována nebyla. Teprve až na základě osobní návštěvy městského úřadu autorem této práce a dotazu na místostarostku Mgr. Zuzanu Štalmachovou a následně jejím dotazu starostovi Ing. Romanu Persunovi byl starostou vydavatelce Ludmile Velcerové zaslán text připravované odpovědi, která se de facto zříkala odpovědnosti redakce a vydavatele za obsah textu, postrádala omluvu a dokonce některá slova původní odpovědi. Přes nesouhlasné stanovisko vydavatelky byla odpověď v této podobě publikována v čísle 5/2012. Ač Ludmila Velcerová uvažovala o žalobě vůči dotazovanému, který hovořil o nefér zákulisním jednáním a podvodech i o žalobě vůči redakci novin za porušení ustanovení tiskového zákona, od dalších právních kroků nakonec pro celkové vyčerpání upustila.

Zpráva nakladatelky i reakce na připravovaný text odpovědi k uveřejnění je přílohou č. 2 této bakalářské práce.

Dne 21. ledna 2013 se prostřednictvím podatelny Města Vizovice, na základě ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, obrátil autor této práce se žádostí o poskytnutí informací na Richarda Jaroňka, šéfredaktora Vizovských novin. Žádost, která je přílohou č. 3 této práce, se týkala poskytnutí některých informací k činnosti šéfredaktora, redakční rady a výroby radničního zpravodaje vydávaného Městem Vizovice. Kopie žádosti byla také doručena všem členům tehdejšího zastupitelstva města. Žádost nebyla v zákonném termínu vyřízena ani ze strany šéfredaktora, ani ze strany vydavatele,

radu města. (Ač radě města nebyla žádost přímo adresována, členové rady měli žádost o poskytnutí informací k dispozici, protože ji obdrželi jako všichni ostatní členové zastupitelstva města a měli prostor k odpovědi.) Odpověď s informacemi autor této zprávy neobdržel dodnes. Na žádost nereagoval žádný z členů tehdejšího zastupitelstva města. Požadované informace nejsou dosud známy ani členům v roce 2014 zvoleného zastupitelstva města.

Výše uvedené dva případy jsou osobní zkušeností autora této práce a ilustrují fungování redakční rady a vydavatele ve druhém sledovaném období. Opakovaně nebyla respektována zákonná ustanovení se vztahem k vydávání periodického tisku, nebyl respektován vlastní kodex Vizovských novin, a to jak redakční radou, tak nadřízeným orgánem, radou města.

Vizovské noviny se staly osobním a politickým nástrojem šéfredaktora, který vedle této své funkce byl rovněž členem zastupitelstva a předsedou kontrolního výboru, čímž se tzv. mocenské kolečko uzavřelo. Noviny podlehly soukromé privatizaci vydavatele Vizovické vrby, jenž radniční zpravodaj, proti kterému se v minulosti tolik vymezoval, jeho poslání a obsah uzpůsobil vlastním záměrům a potřebám. Obecní zpravodaj ve Vizovicích tím prakticky ztratil svou funkci. To, co bylo v předchozích obdobích možné jen zdánlivě tušit na pozadí práce redakční rady a obsahu novin, se nyní odhalilo naplno.

Pro radniční periodika obecně je žádoucí větší pluralita, vyšší podíl alternativních názorů, širěji obsazená redakční rada, účast opozice v ní, polemické pojetí periodika, jeho jasná, přehledná struktura, vyhýbání se „apolitickému“, kronikářskému popisu událostí, příspěvky původní, vlastní, iniciativní, nezaujaté a kritické, kultivace kreativního a proaktivního prostředí, současně s tím poskytování ucelených informací ze všech sfér pro aktuální a budoucí rozhodování obyvatel i samosprávy, což se však neobejde bez podpory vedení města. To je vpravdě úkol veřejné služby.

Současný neuspokojivý stav radničního zpravodaje ve Vizovicích s další obdobím zřejmě přetrvává. V prosinci 2014 byl ve funkci šéfredaktora Richard Jaroněk novým vedením potvrzen. S rozpočtem města Vizovice schváleným v březnu 2015 byl rozpočet stávajícího radničního zpravodaje dále navýšen.

ZÁVĚR

Vizovské noviny jsou zpravodajem vydávaným Radou města Vizovice za podpory Městského úřadu ve Vizovicích. Má ze své povahy radničního média společensko-kulturní orientaci. Je distribuován každé dva měsíce v nákladu 2200 ks, i proto má charakter magazínu ve formátu A4 o 32 stranách. Má za cíl informovat o právě realizovaných akcích ve městě i o očekávaných událostech v krátkodobém horizontu.

V průběhu první části sledovaného období, volebního období 2007–2010, nabyly noviny pestřejšího vizuálního stylu zvláště prostřednictvím přehlednější grafické úpravy, ustálil se rozsah rubrik, přibyly nové tematické seriály a celkově se obsah kultivoval. Během druhého období, v letech 2010–2014, dochází vinou nové grafické úpravy a nedostatku příspěvků k zániku přesně vymezeného členění, rubriky místy splývají, volný prostor zaplňuje inzerce, která nepřehlednost dále podtrhuje.

Noviny byly v době před novelou tiskového zákona, která má za cíl upravit vydávání periodického tisku orgány územních samosprávních celků ve smyslu poskytování objektivních a vyvážených informací s výslovným zakotvením požadavku objektivity a vyváženosti informací šířených veškerými informačními prostředky, obvykle vnímány jako mediální prostředek v prezentaci radnice a vedení města. Tak tomu bylo i ve Vizovicích. Podíl na tom měl fakt, že opozice nebyla zastoupena v redakční radě, že z alternativních sdělení žádné výslovně nepojednávalo o záměrech politických stran a hnutí nezastoupených ve vedení města. Úvahy o publikaci kritických sdělení ve Vizovských novinách byly možnými autory předem považovány za zbytná, neúčelná, případná polemika na stranách radničního média za nekonstruktivní a zdlouhavá, nepolitický přístup k problematice některých projednávaných záležitostí nemožný. Tak tomu bylo po celou dobu sledovaného období. V letech 2007–2010 je možné vysledovat určitou rezignaci některých místních politických představitelů na práci s textem. Vzdání se tohoto práva pak je v letech 2010–2014 už zcela zřejmé.

Alternativní názor a bezprostřední reakce na něj se na stránkách Vizovských novin ve sledovaném období objevily dvakrát. V prvním případě ve dvoučísle 7-8 z července 2007 reaguje formou otevřeného dopisu místostarosta Ing. Jaroslav Burkart na anonym o problémech s organizací festivalu Masters of Rock. Ing. Burkart, jako někdejší člen managementu společnosti Rudolf Jelínek a.s., která je v článku jmenována, umně

zpracovává téma, které mu bylo pro jeho angažmá v soukromém sektoru i na radnici blízké a vzhledem k medializaci tématu bylo nezbytné (a také vhodné) zaujmout patřičné stanovisko. Lze předpokládat, že v případě jiné a nemedializované problematiky by se takovým nepodepsaným textům na stránkách radničního zpravodaje nevěnoval. Ve druhém případě v čísle 4/2011 kriticky reaguje zastupitel Miroslav Dolanský na anonymní text o údajných poměrech na radnici, který byl veřejně vyvěšen ve skříňce jedné ze stran zastoupených v zastupitelstvu města. Zastupitel Dolanský píše, že „dnešní Vizovské noviny jsou otevřené i kritice. Autor anonymu mohl s klidnou duší zaslat dopis redakci VN a věřím, že ta by jej zveřejnila.“ Podle kodexu novin by takový dopis redakce zveřejnila, pokud by se její autor podepsal. Faktem ale zůstává, že ani předtím, ani potom se na stránkách Vizovských novin žádný takto kritický příspěvek neobjevil.

Další směřování Vizovských novin, jejich obsahu a způsobů práce redakční rady nemá být jen věcí informovanosti všech o všem podstatném, ale má také být příležitostí kultivované názorové konfrontace a rovněž kultivace těch, kteří svůj názor mají, ale po předchozích zkušenostech s prací redakcí zpravodajů místních samospráv už je na jejich stránkách neprezentují. To je zásadní fakt pro budoucnost novin i výsledek této práce, a to Vizovské noviny již neinformují o všem důležitém, neposkytují prostor pro odpovídající výměnu názorů a nedávají příležitost nejen těm, kteří by ji dostat měli, ale také těm, kteří by ji dostat chtěli. A nejde jen o politiky, ale především o občany. Ostatně radniční zpravodaje by neměly být médiem politiků o politicích, ale prezentací činnosti samosprávy pro občany.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

ČESKO. Informace pro občany České republiky. *Portál veřejné správy: Na úřad přes internet* [online]. 2013 [cit. 2014-01-19]. Dostupné z: <http://portal.gov.cz/app/zakony/zakonPar.jsp?page=0&idBiblio=49066&fulltext=tiskov~C3~BD~20z~C3~A1kon&nr=&part=&name=&rpp=15#local-content>

Evropská unie. Evropa: Přehledy právních předpisů EU. *Ochrana osobních údajů* [online]. 01.02.2011 [cit. 2014-01-25]. Dostupné z: http://europa.eu/legislation_summaries/information_society/data_protection/l14012_cs.htm

JANEČKOVÁ, Lidmila. *Marketing měst a obcí*. 1. vyd. Praha: Grada Publishing, 1999, 178 s. ISBN 80-716-9750-8.

JURÁŠKOVÁ, Olga a Pavel HORŇÁK. *Velký slovník marketingových komunikací*. 1. vyd. Praha: Grada, 2012, 271 s. ISBN 978-80-247-4354-7.

KAMENÍK, Martin. Radniční periodika: Právní poradna. In: *Www.bezkorupce.cz* [online]. 2013. vyd. [cit. 2015-02-18]. Dostupné z: <http://www.bezkorupce.cz/nase-temata/radnicni-periodika/>

MADZIA, Jiří. Kodex Vizovských novin (Pravidla pro zveřejňování příspěvků). *Vizovské noviny: Město a městský úřad*. 2011, roč. 26, č. 1.

Ministerstvo kultury. Změna tiskového zákona – tzv. radniční periodika. *Ministerstvo kultury: Periodický tisk* [online]. 2013 [cit. 2014-01-19]. Dostupné z: <http://www.mkcr.cz/cz/media-a-audiovize/periodicky-tisk/zmena-tiskoveho-zakona--tzv--radnicni-periodika-199168/>

OSN. Mezinárodní pakt o občanských a politických právech. *Informační centrum OSN v Praze* [online]. © 2005 [cit. 2014-01-19]. Dostupné z: <http://www.osn.cz/dokumenty-osn/soubory/mezinar.pakt-obc.a.polit.prava.pdf>

OSN. Všeobecná deklaráce lidských práv. *Informační centrum OSN v Praze* [online]. © 2005 [cit. 2014-01-19]. Dostupné z: <http://www.osn.cz/dokumenty-osn/soubory/vseobecna-deklarace-lidskych-prav.pdf>

Syndikát novinářů České republiky. *Ministerstvo kultury* [online]. © 2007-2013 [cit. 2014-01-19]. Dostupné z: <http://www.syndikat-novinaru.cz/etika/eticky-kodex/>

VAŠTÍKOVÁ, Miroslava. *Marketing služeb: efektivně a moderně*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Grada, 2014, 268 s. Manažer. ISBN 978-80-247-5037-8.

SEZNAM TABULEK

<i>Tab. 1. Obsahová skladba Vizovských novin v letech 2007 a 2014</i>	<i>36</i>
---	-----------

SEZNAM PŘÍLOH

<i>Příloha č. 1 Hlubkové rozhovory</i>	52
<i>Příloha č. 2 Žádost o uveřejnění odpovědi</i>	63
<i>Příloha č. 3 Žádost o poskytnutí informací</i>	68
<i>Příloha č. 4 Proměna Vizovských novin v čase</i>	71
<i>Příloha č. 5 Doporučení pro vydávání periodik samosprávami</i>	73

PŘÍLOHA Č. 1

Příloha č. 1 obsahuje dva hloubkové rozhovory. Oba byly získány e-mailovou komunikací. První z nich byl veden s Ing. Romanem Persunem, členem redakční rady Vizovické vrby v letech 2002–2007 a starostou města Vizovice v letech 2010–2014. Druhý rozhovor byl veden s Mgr. Zuzanou Štalmachovou, šéfredaktorkou Vizovských novin v letech 2007–2010 a místostarostkou v letech 2010–2014.

Rozhovor s Ing. Romanem Persunem

Protože je známo jen málo o vzniku a ucelené historii Vizovické vrby, dovolím si na úvod položit několik otázek k tomuto tématu.

1. Kdy a kdo přišel s nápadem vzniku Vizovické vrby? Co bylo prvotní myšlenkou? Jaké byly cíle jejího vydávání? Co Vás přimělo stát se dopisovatelem Vizovické vrby? Měla svou pevně danou redakční radu a byl jste Vy jejím členem, případně odkdy? Kdo všechno byl členem rady? Měli jste nějak rozdělené role? Kdo měl co na starosti? Kdo rozhodoval o obsahu novin? Platili nějaké zásady v otiskování informací, měli jste např. svůj kodex? Noviny nepravidelně vycházely pět let, od roku 2002 do roku 2007, celkem 13 čísel. Byly bezplatně doručovány do všech poštovních schránek ve městě Vizovice. Ke stažení na internetu pak byla i elektronická verze každého čísla novin. Můžete tyto údaje potvrdit? Proč bylo vydávání Vizovické vrby ukončeno? Byly splněny vytčené cíle? Nebo za tím byly ekonomické důvody? Lze chápat vydávání Vizovické vrby také jako aktivitu marketingovou či public relations? Jak na Vaše aktivity reagovalo vedení města a jak radniční Vizovské noviny? Jak reagovali občané města? Posílali Vám občané své příspěvky? Otiskli jste je?

S nápadem vzniku VV jsem přišel osobně, kdy v té době se hodně stala diskutovanou otázka rychlostní komunikace R49. Bylo několik písemných podnětů a veřejných projednání k této otázce, kde tehdejší vedení města vůbec nebralo na zřetel podněty občanů. Název VV se zrodil v redakci Trnek-brnek i s grafickým logem a prvotní myšlenkou bylo bez cenzury informovat spoluobčany o některých aktuálních děních ve městě včetně zmiňované R49.

Cílem vydávání VV byla otevřená informovanost občanů o věcech, které měly být na prvním místě uveřejněny ve Vizovských novinách (VN), ale bohužel nebyly. Byla zde dána příležitost na prezentaci příspěvků, které byly cenzurovány ve VN. Vydavatelem byl pan Jaroněk, šéfredaktorem R. Persun a v redakční radě byl pan Pečeňa, Dolanský... Role rozděleny nebyly. Příspěvky se dávaly dohromady s obtížemi. Budu upřímný: kromě témat na R49, jsem více jak devadesát pět procenty dával příspěvky osobně, mnohdy pod jiným pseudonymem, aby nebyly pouze moje autorské. Někdy přispěl pan Jaroněk a to jsem jej musel neustále urgovat, aby něco napsal... (případně i další redaktory). Rozhodování o obsahu včetně grafického zpracování bylo v mé kompetenci. Kodex byl pouze v dohodě, že jsme se snažili vyvarovat příspěvků, které by řešily sousedské vztahy apod., záležitosti, které byly v osobní rovině jsme dávaly stranou. Nejednalo se o cenzuru. VV měla sloužit veřejnému zájmu a informovanosti co nejširších skupin obyvatelstva a ne k vyřizování osobních účtů... VV byla financována ze sponzorských darů, finančních příspěvků nás, redaktorů a vydavatele. Byla námi osobně rozdávána do schránek spoluobčanů. Měsíční ekonomické výdaje bez nároku na odměnu, spíše naopak byly v řádu cca šesti tisíc korun. Mohu potvrdit, že VV byla i v elektronické podobě. VV byla ukončena z důvodů nedostatku příspěvků. Mne osobně za ta léta unavilo téměř sto procentní angažmá dopisovatele... Vytyčené cíle si myslím byly splněny. Lidé oceňovali příspěvky, které postrádali ve VN. Ke konci vydávání byl i problém poskládat peníze pro tiskárnu. To nehovořím o mém nezaplaceném čase (spíše naopak). Reakce města ve vztahu k vydávání VV byla samozřejmě negativní. Na vlastní kůži jsem to pocítil, když jsem za vedení tajemníka pana Pechala při výběrovém řízení na ředitele TsmV pocítil přímou nevráživost pana Sušily, Hanákové a Pechala, jak jsme si vůbec mohli dovolit vydávat něco, co bylo proti radničnímu plátku... Pozici ředitele jsem samozřejmě neobhájil. Bylo vidět, že VV tehdejšímu vedení silně ležela v žaludku, protože je v archívu společně s VN... Jak jsem již vzpomněl, občané VV rádi četli, souhlasili téměř se všemi příspěvky, ale dopisovatelů bylo málo. V hospodě mnoho řečí, ale dát to na papír, velký problém)...

Nyní k Vizovským novinám.

2. V roce 2010 se (někteří nebo všichni?) členové redakční rady Vizovické vrby, tedy Vy, Pavel Pečeňa a Richard Jaroněk stali členy zastupitelstva města Vizovice. Vy jste byl zvolen do funkce starosty, Pavel Pečeňa se stal členem rady města a Richard Ja-

roněk v průběhu volebního období převzal funkci šéfredaktora Vizovských novin a stal se jejich vydavatelem. Jaký podle Vás mělo vliv na Vaše zvolení předchozí vydávání Vizovické vrby? S jakými cíli jste přistoupili k proměně Vizovských novin? Byly cíle z Vašeho pohledu naplněny?

Nikdy jsem neměl osobní pohnutky se nějakým způsobem zviditelnit. Opakuji, jsem silný patriot našeho města a dění ve městě mi nebylo lhostejné. Aniž bych po tom toužil, tak přesto mohu potvrdit, že VV a s ní spojené mé jméno i pana Jaroňka a Pečeni pro nás znamenalo velké množství preferenčních hlasů. Ty jsem osobně získal i ve volbách v roce 2006, ale jelikož jsem byl na kandidátce sám a i přes druhý největší počet hlasů, jsem se do zastupitelstva nedostal. Úředníci a tehdejší vedení mi samozřejmě neporadili, že kandidátka musí mít další 16 členů, aby byla nějaká šance. Rok 2006 byl pro mne zklamáním, ale i velkou zkušeností pro rok 2010. Jsem přesvědčen, že díky VV jsme získali oblibu u mnoha spoluobčanů, kterým se nelíbilo tehdejší fungování města, a toužili po změně. Osobně jsem názorově nezměnil. V práci pro VN jsem pracoval stejně jako ve VV. S otevřeností, s maximálním nasazením, až se to možná některým čtenářům nelíbilo, že VN za období 2010–2014 byly přepersunovány. Rád jsem přispíval, ale zároveň jsem řešil i problém, se kterým jsme se potýkali ve VV, nedostatek příspěvků od spoluobčanů. Z minulosti mi na VN vadil obsah, který se více jak z 80 % skládal ze školství, kultury, sportu a zase kultury... Osobně jsem postrádal základní informace o dění a práci radnice, což si myslím, že se nám společně s paní Štalmachovou a dalším týmem podařilo.

3. Ve funkci starosty jste stránek Vizovských novin využíval výrazně více než Vaši předchůdci, co do rozsahu i obsahu jste překonal dosavadní zvyklosti, a tak zajišťoval široký informační servis pro občany města. Kam byste zařadil Vizovské noviny v komunikaci vedení města s občany? Jaká je jejich role v public relations místní samosprávy? Jak jsou podle Vás využívány lokálními podnikatelskými subjekty pro jejich marketingové aktivity?

Z větší části jsem odpověděl v předchozím dotazu. Komunikaci s občany vidím jako prioritu, která by měla být pro všechny zástupce vedení měst a obcí na prvním místě. Jestli je to formou veřejných meetingů či radničními novinami, je vcelku jedno, ale osobně větší důraz kladu na radniční tisk, který je více „domácí“ spoluobčanům. V otázce využívání lokálními

podnikatelskými subjekty pro jejich prezentaci vidím jako velké mínus. Není to ani tak otázka jejich ekonomických vstupů na prezentaci, spíše se jedná o jejich nezájem... Ve VN se stále pravidelně objevovaly stejné podnikatelské subjekty.

4. Jak zpětně hodnotíte Vizovské noviny, jejich poslání, vzhled a obsah? Čtete je i nadále? Co se Vám na nich líbí a nelíbí? Vidíte Vizovské noviny jako prostor k otevřené diskusi, svobodné médium? Jak si Vizovské noviny představujete do budoucna? Vráťte se do redakční rady Vizovských novin? Nepřemýšlíte alespoň o externí spolupráci? Lze předpokládat, že za určitých okolností bude Vizovická vrba znovu vycházet?

Ještě jednou děkuji všem, kteří se spolupodíleli na změnách radničních novin ve Vizovicích v letech 2010–2014. Možná předčasně vyjadřuji ukvapený závěr, ale nabývám pocitu, že se VN opět vrátí do období před rokem 2010. Prosincové číslo 2014 nového vedení města mne nepřesvědčilo, že by chtělo pokračovat ve stejném duchu, ve kterém jsme se snažili pracovat, a to v otevřené oboustranné komunikaci s občany, vyjádřené naší snahou maximalizace informací o práci radnice ve městě Vizovice na všech liniích, tedy organizačních, investičních, příspěvkových organizací, kultury, sportu a všech dalších složek města, které jsou pro chod nepostradatelné. O externí spolupráci s VN určitě neuvažují, a jestli bude vycházet VV, to ukáže čas. Ochrannou známku má registrovanou pan Jaroněk, a ten, předpokládám, je zastáncem současného vedení města. Takže bychom museli zaregistrovat jiný název...

Rozhovor s Mgr. Zuzanou Štalmachovou

1. Kdy jste se stala členkou redakční rady Vizovských novin? Jak dlouho jste byla v redakční radě? Co/jaké rubriky jste během té doby měla na starosti? O kterých tématech jste nejčastěji psala? Dostala jste vždy prostor? Kdo rozhodoval o obsahu novin? Jak se v čase proměňovala redakční rada? Jaký byl vztah redakční rady a vydavatele, rady města a městského úřadu?

Členkou RR jsem se stala na podzim roku 1996.

V RR jsem pracovala do konce roku 2010.

Na začátku svého působení v RR jsem se samozřejmě musela hlavně učit od zkušenějších kolegů, kterými byli: Ing. Emil Pechal – předseda, Ing. Josef Hradil, Ing. Stanislav Úlehla a Mgr. Jiří Ludvíček. Byla jsem jedinou ženou v tomto mužském kolektivu. Přestože jsem byla nejmladší, mí kolegové mne respektovali a chovali se ke mně velmi kamarádsky. Práce to byla radostná, takže na toto období opravdu ráda vzpomínám. I když byla velmi náročná na čas. Redakční rada se pravidelně scházela po pracovní době 1x týdně na MěÚ. Vizovské noviny tehdy ještě neměly tolik pravidelných rubrik., jako je tomu dnes. Já jsem však měla na starosti školství, kulturu, sport a spolky a starala se o dodávání fotografií k různým článkům.

Tématem byly děti – školská zařízení v našem městě, starší spoluobčané – senioři a sociální služby, tenisová nebo jiná sportovní utkání, koupaliště, film, rozhovory...

Prostor jsem dostala vždy.

O obsahu novin rozhodovala celá RR. Vydavatelem VN je sice rada města a MěÚ, ale jak vedení města, tak i radní nám nechávali volný prostor.

RR se proměňovala částečně vždy s komunálními volbami do zastupitelstva.

Do roku 2002 se RR neměnila.

Po volbách v roce 2002 se novými členy RR stali Ing. Václav Lednický a Mgr. Jiří Koňářík.

Celá RR v tomto novém složení působila do prosince 2006.

Od ledna 2007 jsem se stal šéfredaktorkou VN já.

Novými členy se stali: Ing. Martin Déva, Ing. Josef Kalenda, Jana Kovářová a Jan Špaňhel.

V roce 2008 na funkci rezignoval z pracovních důvodů Ing. Martin Déva. Toho nahradil Mgr. Pavel Ťoukálek.

V roce 2009 rezignovala na členku RR Jana Kovářová, která dosud byla zaměstnancem MěÚ Vizovice a odcházela do důchodu.

Zbývající složení působilo v RR až do konce roku 2010.

Vztahy mezi RR, vydavatelem, radou města a MěÚ byly z mého pohledu na dobré a korektní úrovni.

2. Můžete stručně popsat vývoj Vizovských novin za dobu Vašeho působení? Setkala jste se někdy se zasahováním do Vaší práce? Nemohli jste nějaký příspěvek otisknout? Zaznamenala jste někdy negativní odezvu ze strany čtenářů? Jak jste na ni reagovali?

VN, tak jak si je pamatuji od doby, kdy jsem se stala členkou RR, prošly mnoha změnami.

V roce 1996 byl rozsah stran 16 a noviny se prodávaly za 2 Kč. Výtisků bylo cca 800 ks.

Sazbu dělala firma EZOP – Reklamní studio, Jasenná, tisk GARAMOND – ofsetová tiskárna Vsetín. Noviny měly barevné jen záhlaví první stany, která se měnila podle ročních období.

S roznáškou a prodejem novin pomáhali junáci, kterým z jednoho prodaného čísla zůstávala 1 Kč.

Nevzpomínám si přesně, ale v roce 2004 se pak VN začaly prodávat za 4 Kč. A náklad vzrostl na 900 ks. nebo 1000 ks. Během následujících let se pak počet výtisků ještě zvedl, ne však razantně na 1 200 kusů. Počet stran se podle zaslaných příspěvků a témat pohyboval od 20-28 stran.

Sazbu prováděl EZOP – reklamní studio s r.o. Vizovice. S prodejem pomáhaly prodejny Albert a ENFIN a prodejna potravin na ulici Říčanské. Myslím, že z každého čísla měli 1 Kč. S roznáškou a prodejem VN tehdy pak opět pomáhali vizovští Junáci, kterým zůstávaly 2 Kč z prodeje každého čísla.

Noviny již v této době měly své pravidelné rubriky: O čem píšeme MěÚ, Kultura, Moudrá slova, Společenská kronika, Městská knihovna Josefa Čižmáře, Školy, Sport, Ankety, zajímavosti, ostatní informace, Z policejního deníku., Inzerce.

V novinách se začaly objevovat také první placené reklamy.

Od roku 2005 se pak otevřela nová rubrika Z kroniky našeho města.

V roce 2007 se začala tisknout barevně titulní a poslední strana novin.

Od roku 2008 se začaly noviny roznášet formou České pošty s letáky zdarma. V tomto roce začal sazbu provádět Martin Boršický ze Slušovic, náklad vzrostl na 1900 výtisků.

Důležitým rokem pro VN byl rok 2010. Noviny změnilly svoji dosavadní tvář. První a poslední strana se začala tisknout na křídovém papíře. Začalo se spolupracovat s paní Rena-

tou Mládenkovou – TRENDFoto, která na titulku fotila zajímavá místa nebo budovy našeho města a s panem Jiřím Madziou, jehož seriál Vizovice v proměnách času si během velmi krátké doby získal mezi obyvateli Vizovic velkou přízeň. Jednalo se staré dobové fotografie Vizovic.

Také barva, která byla použita na titulní stránce, pak provázela částečně i jednotlivé strany VN, takže noviny začaly být mnohem barevnější. Změnila se také celá grafika včetně loga.

V tomto roce také vyšlo velmi úspěšně zpracované Mimořádné číslo VN věnované historii a jednotě sokolské s připomenutím 440. výročí povýšení Vizovic na město. Toto číslo vyšlo v nákladu 500 ks.

Co se týká zasahování do mé práce, tak toho bylo velmi málo. Víím, že některé příspěvky jsem musela obhajovat, ale protože jsme byli demokratičtí, tak se o návrhu hlasovalo.

Kromě 1-2 příspěvků, kdy se po vydání ukázalo, že na slovo předsedy byly odstraněny, se to neopakovalo. Až o několik let později jsme obtahy také předkládaly všem členům rady města.

Zda to byla nebo nebyla cenzura, nedokážu říci.

Vzpomínám si, že v článku o nově otevřeném víceúčelovém hřišti za novou školou, na doporučení jednoho z radních, jsem tehdy musela článek poněkud upravit. Bez úpravy to bylo považováno za neoprávněnou kritiku města, přestože to byla pravda.

Na negativní ohlasy čtenářů si momentálně nevzpomínám, je to už přece docela dávno. Asi jich tolik nebylo. Ale pokud se nějaký takový ohlas k nám dostal a byl podepsaný, odpovídal na něj šéfredaktor po konzultaci s RR. Pokud to byl anonym, měl smůlu. Takový ohlas jsme si sice v RR přečetli, ale dále se jím už nezabývali.

3. Kam byste zařadila Vizovské noviny v komunikaci vedení města s občany? Jaká je jejich role v public relations místní samosprávy? Jak jsou využívány lokálními podnikatelskými subjekty pro marketingové aktivity?

Vizovské noviny mají v komunikaci vedení města s občany velmi důležitou a zásadní úlohu. K lidem se pravidelně dostávají informace o tom, co se ve městě událo nebo bude dít. Aktuálnost informací není však zcela stoprocentní. Noviny vycházejí jako dvouměsíčník. V současné době v nákladu 2 200 ks a to zdarma. Měly by se tak správně dostat ke všem

našim obyvatelům. Pokud však lidé mají na schránce napsáno Nevhazovat letáky, noviny se k nim nedostanou. Mohou si je však vyzvednout v podatelně MěÚ, v IC Domu kultury nebo v knihovně.

V minulém volebním období se PR místní samosprávy výrazně zviditelnilo. Několik příspěvků do každého čísla VN psal starosta města Ing. Roman Persun i já.

Marketingové aktivity lokálními podnikatelskými subjekty jsou momentálně ve VN značně využívány. Na můj vkus až přespříliš. Stále více se mi zdá, že VN jsou jen samá komerční reklama.

4. 1. listopadu 2013 nabyl účinnosti zákon č. 305/2013 Sb., kterým se mění tiskový zákon, a kterým došlo k úpravě povinností při vydávání radničních zpravodajů. Uvedená novela tiskového zákona byla přijata jako opatření proti údajnému zneužívání radničních periodik. Novela má upravit vydávání periodického tisku orgány územních samosprávních celků ve smyslu poskytování objektivních a vyvážených informací s výslovným zakotvením požadavku objektivity a vyváženosti informací šířených veškerými informačními prostředky. Jak tato novela zasáhla do Vaší činnosti? Stačila se už projevit? Jak ji s odstupem hodnotíte?

O změně tiskového zákona jsme věděli. V našich VN se však nijak neprojevila.

Podle mne chyběla právě vyváženost informací z pohledu opozičních stran. Do VN téměř nikdo nepřispíval, přestože mohl.

Vzhledem k tomu, že nefungovala RR, neměli jsme žádné možnosti zjistit, zda opozice, později koalice, chtěla nějaké příspěvky otisknout, či nikoli. Prostor se vyjádřit, by v novinách dostala, pokud by to bylo napsáno korektně, s ověřenými fakty a bez vulgarit. Muselo by to odpovídat Kodexu VN.

5. Od roku 2002 začala ve Vizovicích vycházet Vizovická vrba, dle hodnocení její redakční rady jakási protiváha Vizovských novin, opoziční periodikum vyhraňující se vůči radnici a radničním Vizovským novinám. Jak jste jejich činnost vnímala? A jak ji hodnotili ostatní členové redakční rady Vizovských novin? Ovlivnila nějak Vizovická vrba Vaši činnost a případně jak? Sledovali jste nějaké změny v činnosti re-

redakční rady, respektive vnímání Vizovských novin občany po konci vydávání Vizovické vrby v roce 2007?

Vizovická vrba pro mne ani pro ostatní členy RR nebyla zárukou pravdivých informací. Kdyby nevycházely VN, tak by Vrba neměla o čem psát. Její vydávání se nám nelíbilo. Články se psaly pod různými pseudonymy, aby nebylo poznat, že je píše jeden člověk. Byla to však záměrná cesta k zviditelnění, která některým lidem pak otevřela cestu na radnici a do zastupitelstva.

Možná, že některým lidem to, že Vrba už nevychází, vadí. Většinu našich obyvatel je to však úplně jedno a ani si toho nevšimli. Asi jim nijak takový plátek ve schránkách neschází.

Vizovická vrba mne nijak neovlivnila, spíš jsem lidmi, kteří ji vydávali, v té době pohrdala.

6. V roce 2010 se členové redakční rady Vizovické vrby, Roman Persun, Pavel Pečeňa a Richard Jaroněk stali členy zastupitelstva města. Roman Persun byl zvolen do funkce starosty, Pavel Pečeňa se stal členem rady města a Richard Jaroněk v průběhu volebního období převzal funkci šéfredaktora Vizovských novin a stal se jejich vydavatelem. Jaký vliv mělo na jejich zvolení předchozí vydávání Vizovické vrby, respektive vymezování se proti radnici? Zaznamenala jste pak nějaký tlak na vnitřní změny v novinách?

To, že se právě lidé z Vizovické vrby dostali na radnici, bylo pro mnoho lidí nemilým překvapením. Já sama jsem však za dobu svého působení na radnici poznala, že jsem se v některých lidech velmi mýlila a naopak jsem si začala vážit těch, ke kterým jsem měla zpočátku velké výhrady.

Co se týká vnitřního tlaku na změny v novinách, tak to jsem poznala hned, kdy se do RR dostal pan Richard Jaroněk. Bohužel jeho chování a přístup k lidem mělo dopad na celou RR, která se zanedlouho celá rozpadla. Bohužel se to také projevilo na vzhledu a celkové úrovni VN, kterou mají v současné době.

7. Jaký vliv podle Vás měla vaše činnost ve Vizovských novinách na Vaše zvolení zastupitelkou? Respektive později místostarostkou? Byla výhoda v určitém propojení funkcí?

Nedokážu posoudit, zda to, že jsem léta pracovala v RR, mělo vliv na mé zvolení do zastupitelstva. Tak jsem o tom nikdy nepřemýšlela, ale asi částečně se do povědomí lidí touto cestou dostáváte. Lidé si vás spojují s články ve VN, které se jim líbily a také s ochotou jim pomáhat.

Výhoda s propojením funkcí tu byla. Měla jsem vždy dostatek informací o tom, jak bude následující číslo vypadat, a jaké v něm budou příspěvky.

Než se stal šéfredaktorem Richard Jaroněk, byla práce RR na výborné úrovni, bohužel po jeho zvolení se během několika měsíců celá RR rozpadla, a VN měl tak v rukou pouze jediný člověk. Na tuto skutečnost jsem několikrát opakovaně poukazovala při jednáních rady města, ale nikomu jinému to nevadilo. Bylo to chápáno jako osobní nevraživost mezi mnou a Richardem Jaroňkem. Jak budou noviny vypadat a co v nich bude, jsem se dovídala až při zaslaných obtazích a korekturách.

8. Jak zpětně hodnotíte činnost redakční rady, vzhled a obsah novin? Čtete je i nadále? Co se Vám na nich líbí a nelíbí? Vidíte Vizovské noviny jako prostor k otevřené diskusi, svobodné médium? Jak si Vizovské noviny představujete do budoucna? Vráťte se do redakční rady Vizovských novin? Nepřemýšlíte alespoň o externí spolupráci?

Na činnost v RR vzpomínám s odstupem času velmi dobře. Hlavně na lidi, s kterými jsem pracovala, kterých jsem si velmi vážila a kteří již, bohužel, mezi námi nejsou.

Vizovské noviny se mění tak, jak se mění život kolem nás. S novými technologiemi a možnostmi jde všechno jednodušeji a rychleji.

My jsme se scházeli, povídali si, když bylo třeba, diskutovali, dělali korektury.

Byly to stovky hodin, které jsem proseděla u počítače na úkor mé rodiny. Byla jsem však svými rodiči vedena k zodpovědnosti, tak to jinak nešlo. Možná, že jako šéfredaktorka jsem byla, jak se říká, příliš měkká a práci jsem dělala mnohdy za ty, kteří ji neudělali sto procentně. Ale nelituji toho.

Do VN jsem přispívala pravidelně i po dobu mého působení na radnici. Poslední příspěvky byly otisknuty v 5/2014. Noviny si prolistuji, něco přečtu, ale ne všechno.

Líbí se mi pouze papír, na kterém jsou tištěny. Nelíbí se mi jejich design, množství reklam, které jsou téměř na všech stánkách, nelíbí se mi malé písmo u některých článků, jejichž text nemůžu i s brýlemi jen stěží přečíst, nelíbí se mi, že šéfredaktorem VN je Richard Jaroněk, který odjíždí několikrát během roku na několik měsíční pobyty do zahraničí a noviny tak dělají lidé, kteří jsou pouze zaměstnanci pana Jaroňka a nejsou volenými členy RR.

Nelíbí se kýčovitě fotografie na titulních stranách ani nové logo.

Ani to, že přestože se za korektury novin platí, jsou v nich nejen gramatické, ale i faktické chyby.

Noviny, jako ostatně všechna média, by měly dávat prostor k otevřené diskuzi. Neměly by se však stát novinami politickými, kde na sebe budou lidé házet špínu. Příspěvky ať jsou však konstruktivně kritické.

Vzhledem k tomu, že jsem se z usnesení rady města dozvěděla, že kromě šéfredaktora, kterým byl opět jmenován Richard Jaroněk máme i další 2 členy RR, se snad něco ve VN změní k lepšímu. Finanční náklady spojené s vydáváním VN jsou pro město ročně značně nákladné. Proto by bylo nanejvýš vhodné, aby se takové peníze investovaly smysluplně a ne zbytečně.

Do RR bych se vrátila snad jen tehdy, kdyby v ní byli členové, kterých bych si opět mohla vážit a ne lidé s pokřiveným charakterem.

O externí spolupráci jsem zatím neuvažovala. Nechám prostor těm novým a mladším. Možná časem své rozhodnutí přehodnotím a někdy něco do VN zase napíšu...

Po ustavujícím zastupitelstvu, které se konalo 10. 11. 2014, mne s nabídkou pracovat v RR nikdo neoslovil.

PŘÍLOHA Č. 2

Vážený pane starosto,

vážená paní místostarostko,

vážení členové rady města,

ve Vizovských novinách, mající označení ročník 27, číslo 3, květen/červen 2012, bylo na 21. straně v rozhovoru se sběratelem historie Vizovicka Karlem Ševčíkem na otázku autora rozhovoru, šéfredaktora Vizovských novin Richarda Jaroňka, která zněla: „Plagiátorství, kopírování a používání části Tvé sbírky se dá ale určitě zneužít?“, uvedeno následující:

„(...) Jaké bylo mé překvapení, když v knize, která o Vizovicích nedáno vznikla ve vizovském vydavatelství „Vizovice v proměnách času“ bylo použito několik desítek mých archivních materiálů. To vše bez mého vědomí a autorského svolení. No a aby toho nebylo málo, tak ještě veškeré poděkování za dodání historických materiálů bylo uvedeno pod cizím jménem.

Velmi trpká zkušenost, že i v takovém čistém sběratelském oboru existují nefér zákulisní jednání a podvody. (...)“

Uveřejněné sdělení obsahuje skutková tvrzení, která se dotýkají cti a důstojnosti fyzických osob, které na vydání publikace „Vizovice v proměnách času“ spolupracovali, a dotýká se dobré pověsti Nakladatelství Lípa Ludmily Velcerové jakožto právnické osoby. Laskavě tímto žádáme podle § 10 Zákona o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku (tiskový zákon) č. 46/2000 Sb. vydavatele Vizovských novin, Radu města a Městský úřad ve Vizovicích, o uveřejnění odpovědi na tato skutková tvrzení v rozhovoru uvedených.

Odpověď, kterou žádáme uveřejnit, zasíláme v příloze této žádosti.

Děkujeme za vyřízení.

S přáním pěkného dne

Ludmila Velcerová,

Jiří Madzia

Ve Vizovicích 12. července 2012

Příloha:

Odpověď k uveřejnění ve Vizovských novinách

Žádáme tímto vydavatele Vizovských novin, Radu města a Městský úřad ve Vizovicích, o uveřejnění následující odpovědi.

V minulém čísle Vizovských novin (číslo 3, květen/červen 2012) bylo v rozhovoru s Karlem Ševčíkem mj. uvedeno následující:

„(...) Jaké bylo mé překvapení, když v knize, která o Vizovicích nedáno vznikla ve vizovském vydavatelství, „Vizovice v proměnách času” bylo použito několik desítek mých archivních materiálů. To vše bez mého vědomí a autorského svolení. No a aby toho nebylo málo, tak ještě veškeré poděkování za dodání historických materiálů bylo uvedeno pod cizím jménem.

Velmi trpká zkušenost, že i v takovém čistém sběratelském oboru existují nefér zákulisní jednání a podvody. (...)“

Uveřejněné sdělení obsahuje skutková tvrzení, která se dotýkají cti a důstojnosti fyzických osob, které na vydání publikace „Vizovice v proměnách času“ spolupracovali, a dotýká se dobré pověsti Nakladatelství Lípa Ludmily Velcerové jakožto právnické osoby. Ve vydané publikaci „Vizovice v proměnách času“ Nakladatelství Lípa Ludmily Velcerové nebylo užito žádného archivního materiálu Karla Ševčíka, ač ho nabízel k využití, což veřejně deklaroval ve 4. čísle Vizovských novin v červenci 2010. Vyzýváme tímto Karla Ševčíka a společně s ním i redakci Vizovských novin, která takové neověřené a zavádějící informace uveřejňuje, aby prokázali, jakých „nefér zákulisních jednání a podvodů“ se nakladatelka zmíněné publikace a s ní i desítky lidí, kteří se na její přípravě dobrovolně podíleli, dopustili. Současně žádáme, aby se Karel Ševčík za své výroky a redakce Vizovských novin za jejich otištění omluvili. V případě, že došlo ať už k majetkové či nemajetkové újmě, má Karel Ševčík možnost obrátit se na soud. Jsme plně připraveni vyvrátit všechna lživá a vykonstruovaná obvinění.

Ludmila Velcerová,

Jiří Madzia

Ve Vizovicích 12. července 2012

Odpověď k uveřejnění ve Vizovských novinách

Vážený pane starosto,

ve čtvrtek 27. 9. 2012 jsem obdržel od paní místostarostky Mgr. Zuzany Štalmachové znění textu, který by měl být otištěn v příštím, letošním pátém čísle Vizovských novin.

V úvodu tohoto textu popisujete, co Vizovské noviny dělají, tedy to, co je jejich zákonnou povinností. Osobně se domnívám, že tento výčet do takového textu nepatří, jistě ne v rozsahu jedné třetiny textu. Dále uvádíte, že „není v moci Rady města ověřovat, zda jsou obsahy příspěvků od autorů plně korektní“. Dovoluji si v té souvislosti znovu připomenout § 4 tiskového zákona, který praví, že „Za obsah periodického tisku odpovídá vydavatel“. Tedy jsou Rada města Vizovice a Městský úřad ve Vizovicích odpovědni za obsah Vizovských novin. Zvláštní kapitolou je samotná omluva. Omlouváte se za opožděné uveřejnění, ale už nikoliv za uveřejnění tvrzení, tedy za něco, co jsme požadovali. Zároveň deklaruji, že „Vizovské noviny již nedají žádné straně prostor se veřejně vyjádřit“. Máme tomu na základě tohoto Vašeho vyjádření rozumět tedy tak, že omluva redakční rady za publikovaná tvrzení uveřejněna nebude?

Současně si dovoluji upozornit, že ze zasláného znění námi požadované odpovědi vypadlo v předposlední větě slovní spojení „či nemajetkové“ a v poslední větě vypadlo slovo „všechna“.

Na základě výše uvedeného s takovým zněním textu bohužel nemůžeme souhlasit. Nebude-li uveřejněna omluva Vizovských novin za skutková tvrzení, která byla publikována ve Vizovských novinách, mající označení ročník 27, číslo 3, květen/červen 2012, na 21. straně v rozhovoru se sběratelem historie Vizovicka Karlem Ševčíkem, jehož autorem byl šéfredaktor Vizovských novin Richard Jaroněk, a která se dotkla cti a důstojnosti fyzických i právnických osob, jež se podíleli na vydání publikace „Vizovice v proměnách času“, budeme nuceni se obrátit na soud.

S přáním pěkného dne

Jiří Madzia

Ve Vizovicích 9. 10. 2012

PŘÍLOHA Č. 3

Žádost o poskytnutí informací adresovaná autorem této bakalářské práce panu Richardu Jaroňkovi, šéfredaktorovi Vizovských novin, prostřednictvím podatelny Města Vizovice dne 21. 1. 2013, na základě ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Žádost se týkala poskytnutí některých informací k činnosti šéfredaktora, redakční rady a výroby Vizovských novin. Kopie žádosti byla také doručena všem členům tehdejšího zastupitelstva města (tedy i členům rady města).

Vážený pane šéfredaktore,

na základě ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se na Vás tímto obracím s žádostí o poskytnutí níže uvedených informací a dokumentů. Záměrně se neobracím na Radu města Vizovice, vydavatele Vizovských novin, ale na Vás, šéfredaktora Vizovských novin, exekutivní orgán městského periodického tisku.

Za dobu Vašeho působení v redakční radě Vizovských novin se rada dvakrát rozpadla. Naposledy na podzim minulého roku, kdy jste radu vedl (a dosud vedete). V současné době má rada včetně Vás dva členy a je de facto nefunkční. Bylo v minulosti dobrým zvykem, že si personálie řešil šéfredaktor. Žádám Vás o sdělení, kdy a jak hodláte řešit obsazení redakční rady. Nebo jste na tuto kompetenci rezignoval a bude ji za Vás řešit rada města?

Žádám Vás o předložení dokumentovatelného položkového rozpočtu Vizovských novin za uplynulé dva kalendářní roky, tedy za roky 2011 a 2012, ze kterých budou jasně patrné výdaje na sazbu, tisk a ostatní výdaje, příjmy za inzerci a ostatní příjmy. Rovněž Vás žádám o sdělení, jaká byla výše odměny schválená radou města pro redakční radu Vizovských novin za kalendářní rok 2011 a jak byla tato odměna rozdělena. Čerpali tuto odměnu i ti členové redakční rady, kteří v průběhu roku 2011 rezignovali nebo byli odvoláni? A jakým poměrem? Kdo o tom rozhodl? Město Vizovice aktuálně hospodaří v rozpočtovém provizoriu. Jeho hospodaření se pohybuje v červených číslech. Jaká jste v té souvislosti navrhl úsporná opatření v hospodaření Vizovských novin? Považujete v takové rozpočtové situaci vydávání městských novin o 32 stranách za vhodné? Zvláště jsou-li v novinách rubriky o několika stranách a jejich informační hodnota je zanedbatelná, při-

padně nahraditelná jinými efektivnějšími platformami, např. webovými stránkami města, vývěskami anebo městským rozhlasem?

Žádám Vás o poskytnutí kopie smlouvy a faktur Vaší partnerky, Mgr. Evy Kalendové, k provádění prací korektorky obsahu Vizovských novin. Žádám Vás o odpověď, zda považujete za vhodné, aby partnerka šéfredaktora novin prováděla placené korektury, které dříve prováděli jednotliví členové rady bezplatně. Nadto, když je z obsahu novin, jejich gramatické, stylistické, ale i faktické a grafické náplně patrné, že korektury nejsou Mgr. Kalendovou prováděny dostatečně odpovědně, ani pečlivě, respektive kdy jednotlivá čísla Vizovských novin obsahují i desítky chyb.

Žádám Vás o informaci, kdo je autorem fotografií užitých na titulních stranách jednotlivých čísel Vizovských novin vydaných v minulém roce. Otiskují Vizovské noviny na titulní straně přejaté snímky? Pokud ano, jak jsou vypořádána autorská práva k nim? Kdo je autorem fotografie užitá na titulní straně Vizovských novin 6/2012? Jak bylo její autorství ošetřeno?

Dle usnesení rady města č. 14/310/12 ze dne 16. 7. 2012 byl výrobou Vizovských novin pověřen pan Ivan Křemeček, bytem Včelary 331, 687 12 Bílovice, IČ 72416670. Na jakém smluvním základě Ivan Křemeček spolupracuje s městem Vizovice? Jakou celkovou částku za výrobu Vizovských novin Ivan Křemeček městu Vizovice fakturuje? Co se výrobou v tomto případě rozumí? Kdo zajišťuje sazbu a kdo tisk? Jak je vyřešena doprava novin z tiskárny? V jaké výši jsou tyto práce městu Vizovice fakturovány? Má město Vizovice ve smlouvě s Ivanem Křemečkem pojistku proti fakturaci víceprací? Žádám Vás o poskytnutí kopie smlouvy Ivana Křemečka a všech jeho faktur adresovaných městu Vizovice. Jak jste se podílel na výběru subjektu pro výrobu Vizovských novin? Na základě jakých kritérií jste vybírali nový subjekt pro výrobu Vizovských novin? Která kritéria byla rozhodující? Kolik a které subjekty byly pro výrobu Vizovských novin osloveny? Kým byly subjekty osloveny a na základě jakého pověření? Proč byl vybrán právě Ivan Křemeček? Která kritéria a jak splňoval? Jaké jsou reference Ivana Křemečka? Proč jste netrval na vypsání veřejného a transparentního výběrového řízení, které by městu umožnilo vybrat nejnižší cenovou nabídku, a tak ušetřit? Na webových stránkách, mající adresu <http://www.trnky-brnky.cz/?stranka=kontakt>, společnosti TRNKY-BRNKY s.r.o. se sídlem U Krčské vodárny 116/16, 140 00 Praha 4, IČ 27134458, které jste jednatelem, je mezi odpovědnými pracovníky uvedeno jméno Ivana Křemečka. Žádám Vás o sdělení, zda jde pouze o shodu

jmen či je Váš zaměstnanec tím, kdo byl vybrán pro výrobu Vizovských novin. Jsou Vizovské noviny vyráběny ve společnosti TRNKY-BRNKY s.r.o.?

Očekávám Vaši písemnou odpověď na všechny položené dotazy a poskytnutí požadovaných dokumentů.

S pozdravem

Jiří Madzia

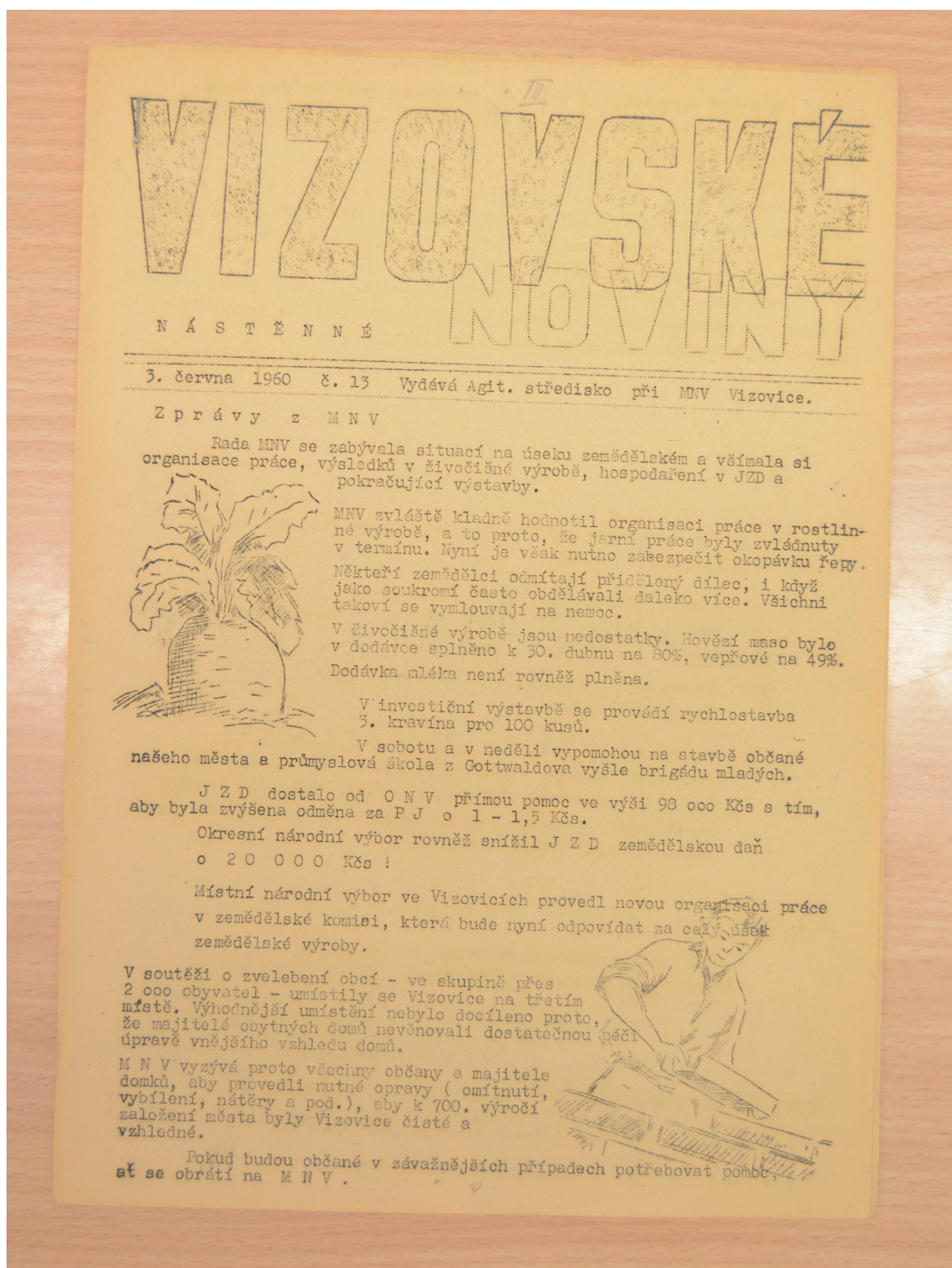
Ve Vizovicích 21. ledna 2013

Na vědomí:

Zastupitelstvo města Vizovice

PŘÍLOHA Č. 4

Proměna radničního zpravodaje Města Vizovice v čase. Obr. č. 1: Vizovské noviny č. 13 z 3. června 1960. Zdroj: Státní okresní archiv, Zlín-Klečůvka.

Proměna radničního zpravodaje Města Vizovice v čase. Obr. č. 2: šité Vizovické noviny z dubna 1974 a skládaný Vizovický zpravodaj menšího formátu z listopadu 1978. Zdroj: Státní okresní archiv, Zlín-Klečůvka.

PŘÍLOHA Č. 5

Doporučení pro vydávání periodik samosprávami – Kodex dobrého radničního periodika, strana 1. Autor: Oldřich Kužilek.

Doporučení pro vydávání periodik samosprávami

Pokud je možné, aby potřebu informací ve velkém městě či kraji zajišťovali soukromí vydavatel při dostatečné konkurenci, pak není vhodné radniční periodikům vydávat s příspěvkem a jmenem samostatné radnice (kraje). Objektivitu a různorodost informací by měla zajistit konkurence.

V takovém případě je však vedení samosprávy z hlediska právních předpisů povinnou zajistit absolutně rovný přístup k informacím všem takovým sdělovacím prostředkům. Zejména je zakázáno preferovat některou redakci z hlediska rychlosti poskytování informací, z hlediska poskytování předěžného avíza o událostech a z hlediska přístupu novinařů k představitelům samosprávy.

V současně fázi vývoje mediálního trhu však nezávislé soukromé sdělovací prostředky často potřeby informací o činnosti samosprávy a společenském životě v místě nedovedou dostatečně uspokojit, a to zejména v menších obcích.

Pokud se tedy obec rozhodne periodikum vydávat, poskytnout mu záštitu své autority nebo v jakékoli míře přispívat z veřejných prostředků na jeho vydávání, je vhodné uplatnit následující doporučení.

Při vydávání je třeba, pokud možno, co nejvíce odlišovat roli redakční rady a redakce.

01. Redakční rada

1.1. Vytvoření

Zastupitelstvo si na začátku volebního období vyhradí působnost dohledu nad vydáváním periodika a provozování dalších sdělovacích prostředků, jako jsou webové stránky. Dále zřídí Redakční radu jako výbor zastupitelstva. Úkolem periodika totiž je poskytovat veřejnosti objektivní

informace o činnosti vedení obce (kraje). Působnost v této oblasti výkonu samosprávy proto nemá být jen v rukou těch, o nichž se má být poskytovat objektivní informace.

1.2. Složení

Redakční radu zpravidla tvoří zvolení členové zastupitelstva a další osoby se společenskou autoritou. Je vhodné, aby tyto dvě skupiny tvořily zhruba polovinu, aby v sobě zahrnovaly místním poměrům odpovídající názorovou různost.

1.3. Stíet zájmů

Starosta a členové rady nemají být členy redakční rady. Jde o klasický střet zájmů. Úkolem periodika je informovat objektivně o činnosti starosty a rady. Vytváření příznivého obrazu vlastní osoby a práce může z významné části představovat osobní prospěch získávaný za veřejné prostředky. Veřejní představitelé by měli příznivý obraz získat svou činností, nikoli ovládaním informací o své činnosti. Periodikum se nemá stavět k činnosti vedení obce (kraje) nekriticky.

1.4. Úkol redakční rady

Redakční rada ve vztahu k redakci (dodavateli) ukládá a upřesňuje základní pravidla tvorby periodika, nikoli však detailní řešení, pravidelně u každého čísla kontroluje jejich plnění (kontrola probíhá následně, redakční rada tedy přímo neschvaluje příspěvky ke zveřejnění).

02. Redakce

Redakce může být představována profesionálem nebo dobrovolníkem, uvolněným či neuvolněným členem zastupitelstva, tiskovým mluvčím, pracovnící úřadu, vnějším dodavatelem nebo kombinací uvedených osob. I tehdy, kdy roli redakce plní dobrovolně starosta nebo jiný člen rady, jde o výkon samostatné působnosti, a musejí respektovat právo občana seznámat se i s názory, které jim osobně nelichotí nebo s nimiž nesouhlasí. I zde se projevuje, že veřejná funkce je službou celé veřejnosti, a že jednání soudcem mezi různými názory jsou voliti. To však neznamená povinnost zveřejňovat polemiku či odlišné názory v rozsahu nepřiměřeně vyšším, než jim reálně přislíbí v místních poměrech.

Výběr externího dodavatele

Pokud funkci redakce plní vnější dodavatel, obec (kraj) bez ohledu na podíl poskytovaných veřejných prostředků na nákladech vydávání periodika uzavře písemnou smlouvu o dodávání místního periodika, která bude vždy obsahovat podrobná ustanovení, realizující pravidla pro objektivní šíření informací potřebných pro svobodné vytváření názorů, uvedená v Kodexu – Desateru. Smlouva musí být veřejně přístupná. Její plnění pravidelně kontroluje kontrolní výbor i co do obsahu z hlediska různorodosti názorů, tak jako dodávku každé jiné služby (přiměřená různorodost názorů se má posuzovat jako důležitá stránka kvality dodávky, stejně jako například kvalita nátěru oken).

Dodavatel se vybírá transparentním výběrovým řízením, pokud je součástí dodávky i obsah, pak se hodnotí také nabídnuté mechanismy a záruky zajištění objektivních a různorodých informací ve smyslu Kodexu dobrého radničního periodika

03. Pravidla vydávání periodika

Obec, redakční rada i redakce se řídí Kodexem dobrého radničního periodika, který upřesňuje tyto obecné zásady. Nikdo jiný než redakce a následně redakční rada by do obsahu periodika neměl zasahovat.

OKODEX DOBRÉHO RADNIČNÍHO PERIODIKA

Doporučení pro vydávání periodik obcí, měst a krajů

Úvod

Vydávání periodika za veřejné prostředky a s veřejnou autoritou nelze vnímat jen jako jednostranný vztah předávání lichotivých či nepolemických informací od představitelů radnice k občanům. Vynakládání prostředky a využití autority radnice (tedy veřejného úřadu) opravňují občany i členy zastupitelstva (zejména opoziční) požadovat od tohoto nástroje také zpětnou vazbu. To znamená možnost dožadovat se i odpovědi na otázky, které by si sami představitelé radnice nepoložili, přiměřenou možnost jim tyto otázky aktivně klást a také přiměřenou možnost předkládat ostatním občanům alternativní zprávy, názory a komentáře.

Redakční rada

Jednání redakční rady má být vždy vedeno tak, aby se

Doporučení pro vydávání periodik samosprávami – Kodex dobrého radničního periodika, strana 2. Autor: Oldřich Kužílek.

v něm projevila základní zásada demokracie: „rozhodováni většími při respektování a ochraně názoru menšiny“. Právě při šíření informací za veřejné prostředky a s veřejnou autoritou má ochrana menšinových názorů a informací mimořádný význam a je právní povinností. Takové šíření informací nesmí být omezovalo úplným vyloučováním žádných názorů. Je třeba upozadit většinový mechanismus. Hlasování jako projev většího je vhodné využít jen v případech hranicích, jako je porušení zákona a dobrých mravů. Občané však mají právo veřejně představitelé podrobit mnohem vyšší míře kritiky než ostatní osoby.

Redakce

Redakce (ať už ji představuje jedinec či tým) si má být vědoma odpovědnost za šíření informací tak, aby občané měli k dispozici nezkrácený obraz skutečné šife názorů, zpráv, komentářů a dalších sdělení, které různí lidé a různé skupiny mají k otázkám místní komunální či regionální politiky. Redakce by si měla uvědomovat, že i názory kritické, překvapující, někdy až pobuřující, jsou i v místní politice často zdrojem odhalení skrytých problémů, rychlého řešení, vyšší společenské stability.

Redakce (jedinec či tým) respektuje základní pravidla a obecné pokyny redakční rady při přípravě periodika však postupuje samostatně a nepodléhá konkrétním pokynům a objednávám ze strany veřejných představitelů. Redakce má zprostitkovávat nejen zprávy a názory vyvířené úřední činností funkcionářů, ale stejně tak i zprávy, otázky, názory a kritiku ze strany ostatních zastupitelů a občanů. I na malých obcích, kde redakci představuje jeden dobrovolník, umožňují dnešní komunikační technika velmi snadno získávat i názory členů zastupitelstva a dalších občanů, kteří mají svou práci a na radnici zaldou jen jednou za čas (například včasným rozesláním SMS či e-mailového dotazu).

DESATERO

Základní pravidla tvorby periodika

Redakční rada a redakce bez ohledu na poměry hlasů respektuje tato základní pravidla pro objektivní šíření informací potřebných pro svobodné vyvíření názorů:

1. Volba formy

Redakce sama volí typ uveřejnění alternativních názorů (rozhovor, zpráva, dopis, stanovisko apod.). Má tedy právo

například názor opozičního zastupitele, předání formou dopisu, uvést jako citaci v rámci redakčního článku o jednání zastupitelstva. Názory však nesmí zkracovat.

2. Oddělení zpráv od komentářů

Redakce odděluje v členění periodika zprávy od komentářů.

3. Aktivita k získání alternativních sdělení

Redakce je povinna, vzhledem k tomu, že nositelé alternativních názorů zpravidla mají jiná zaměstnání a nepracují na radnici, vynakládat přiměřené úsilí k získání alternativních názorů (např. formou avíza - viz další bod).

4. AVÍZO

Redakce uplatňuje avízo - s přiměřeným předstihem (alespoň 5 dnů, např. e-mailem) informuje představitel opozice v zastupitelstvu případně občanská sdružení, o hlavních tématech místní komunální či regionální politiky připravovaných k uveřejnění tak, aby mohli alternativní názor poskytnout do uzavírky. To se týká jak zpráv, tak komentářů. Pokud přesto redakce neodbdzí alternativní sdělení, přiměřeně o tom čtenáře informuje.

5. Odmítnutí alternativních sdělení

Pokud jsou získána alternativní sdělení, jsou v zásadě vždy zařazena. Je však právem redakce uplatnit výjimky pokud:

- rozsah alternativního sdělení přesahuje v průměru několikrát čísel podíl, odpovídající nastatům tohoto názoru v zastupitelstvu anebo podle společenské situace (pětice, sdružení občanů apod.), v takovém případě redakce může alternativní názor zkrátit.

je o vyjádření obsahující výslovně urážlivé útoky v osobní rovně. To se však nesmí zneužít, pokud jde o kritiku politickou či odbornou, neboť občané a opoziční představitelé mají právo veřejně představitelé podrobit mnohem vyšší míře kritiky, včetně provokující, než ostatní osoby.

6. Povinnost zveřejnění

Vždy bude v rozsahu přiměřeně odpovídajícím síle tohoto názoru v zastupitelstvu uveřejněno stanovisko Klubu (skupiny v malých obcích i jedince) zvolených zastupitelů k tématu místní komunální či regionální politiky.

7. Odstup od sdělení

Redakce a redakční rada neposuzují pravdivost předkládaných alternativních sdělení (pokud nejde o situaci, kdy by zveřejněním došlo k zásahu do osobnostních práv, za který je vydavatel odpovědný dle tiskového, občanského nebo trestního zákona), naopak přispívají k tomu, aby se pravdivost pro čtenáře ukázala až ve střetu argumentů a názorů.

8. Nestrannost při úpravě výřisku

Redakce nepoškozuje uveřejněné alternativní sdělení

- tím, že spolu s ním zveřejní v rozsahu nepřiměřeně větším „nápravné“ komentáře, ironizováním nepřiměřeně formě kritiky,
- zneužitím možnosti vyjádřit se posledně.

9. Vyváženost

Pro posouzení vyváženosti se všechna sdělení k aktivitám radnice považují za obsah, který vyjadřuje nebo vyvířá politický názor. To platí i u zpráv, které pouze uvádí přířatá rozhodnutí (usnesení) či realizované akce. K takovým sdělením má veřejnost právo na informace alternativní, a to zejména informace o protinávřizích, výsledcích hlasování, diskusí a alternativních řešeních.

10. Budoucí rozhodnutí

Redakce je povinna zajiřovat sdělení o připravovaných budoucích rozhodnutích samosprávy a poskytovat veřejnosti návody, jak se k nim vyjádřit a ovlivnit je, a také veřejnosti tuto možnost aktivně vyvířat.

Dokument vznikl za finanční pomoci Evropské unie a Open Society Fund Praha. Za obsah dokumentu je výhradně odpovědné Oživení, o. s. a nelze jej v žádném případě považovat za názor Evropské unie. Toto doporučení vzniklo v rámci projektu Radniční listy bez cenzury realizovaném Oživením, o. s. a partnerskými organizacemi Otevřená společnost (Otevřete.cz) a Juridickým Remedium. Autorem dokumentu je Oldřich Kužílek s přispěním Lenky Petrákové a Heleny Svatošové.
Prosinec 2006